Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1967 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 28 august 1955

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

RECOLTELE FRUNTAŞILOR

În URMA cu mai multă vreme, încă de cînd a început treierişul, veşti îmbucurătoare au început să zboare prin sate, găsindu-şi locul cuvenit şi în paginile ziarelor: anul acesta recolta este bogată! Anul acesta numărul celor care au dobîndit belşug neobişnuit este mai mare decît în alţi ani!

Intr-adevăr, recolte ca cele de 4.500 kg. grîu şi 4900 kg. orz la hectar, obţinute de muncitorii de la gospodăria de stat Pietroiu, regiunea Constanţa, de peste 2500 kg. grîu la hectar, realizate de gospodăria colectivă din Bălţaţi-Iaşi, de 2000 kg. grîu la hectar, culese de ţăranii muncitori Constantin David, Alexandru Tora, Ion Smădoiu, Aurel Dragnea şi alţii din comuna Poiana Mare, regiunea Craiova sînt neobişnuite, nu s-au mai văzut prin aceste locuri. Nu putem spune însă că ele au fost neaşteptate. Sub conducerea partidului, viaţa şi munca ţărănimii muncitoare a intrat pe un nou făgaş. Statul democrat popular a venit din plin în ajutorul ţăranilor muncitori. Mii de tractoare au început să răstoarne brazdele adînci, să înlocuiască treptat munca grea a omului; mii de ingineri şi tehnicieni agronomi, înarmaţi cu ştiinţa şi tehnica cea mai înaintată lucrează pe tot cuprinsul patriei, ducînd în mijlocul ţăranilor muncitori flacăra celor mai noi cunoştinţe despre munca pămîntului, despre plante. La acestea s-au adăugat sute şi mii de vagoane de seminţe de soi, puternic roditoare şi împrumuturi de milioane de lei acordate ţăranilor muncitori pentru cumpărarea uneltelor, a vitelor de muncă. Hărnicia ţăranilor muncitori din patria noastră nu mai rămîne neputincioasă, ca altădată, în faţa forţelor naturii ci, cu ajutorul ştiinţei şi tehnicii puse la dispoziţie de către stat, îşi croieşte drum către stăpînirea naturii, pe care o sileşte să slujească omului.

Recolte bogate s-au obţinut anul acesta în toată ţara. Dacă vizităm, de pildă, întovărăşirea din Bîlhacu, raionul Feteşti, aflăm că mulţi ţărani muncitori printre care Răileanu Staicu, Ion Istador, Neagu Alexandru şi alţii au obţinut peste 2400 kg. grîu la hectar, iar dacă de aici plecăm în miazănoapte, în regiunea Suceava, găsim recolte de 4500 kg. orz şi 2800 kg. grîu la hectar, ca în gospodăria de stat Albeşti; trecînd munţii, ajungem în comuna Valea lui Mihai din raionul Săcueni, unde aflăm că ţăranii muncitori întovărăşiţi au cules, una peste alta, 2200 kg. de grîu la hectar. Secerişul din această vară a adus dovada că nu numai anumite locuri mai rodnice, nu numai ploaia şi căldura la vreme sînt chezăşia recoltei bogate. Bineînţeles, există pămînturi bune sau mai puţin bune, iar clima poate fi mai prielnică sau mai puţin prielnică. Principalul este să cunoşti particularităţile pămîntului şi ale climei, să ştii să iei măsurile cele mai potrivite, să aplici metodele cele mai indicate pentru fiecare pămînt în parte, pentru fiecare climă, într-un cuvînt să-ţi însuşeşti şi să aplici diferenţiat, în mod creator, agrotehnica înaintată.

Ca şi-n alţi ani, recoltele gospodăriilor colective şi întovărăşirilor întrec recoltele realizate de ţăranii muncitori cu gospodării individuale. Este un adevăr dovedit de-acum că recolte mari se obţin numai prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. Factorul care condiţionează cel mai mult aplicarea acestor metode este munca mecanizată, cu tractoare şi maşini agricole. Or, mica gospodărie a ţăranului individual nu permite o mecanizare largă, complexă a lucrărilor, căci tractoarele, strînse între haturi, nu pot da un randament normal. Pe de altă parte, unele măsuri agrotehnice importante, ca de pildă, organizarea asolamentelor raţionale, nu sînt posibile în mica gospodărie individuală. Pe cîtă vreme gospodăria colectivă sau întovărăşirea obţine din an în an recolte mai frumoase, ţăranul muncitor cu gospodărie individuală cu tot ajutorul primit nu reuşeşte să folosească la maximum posibilităţile pămîntului său, nu reuşeşte să-i smulgă tot ceea ce el poate da.

Datorită ajutorului neprecupeţit dat de partid şi de stat, numeroşi ţărani muncitori, multe gospodării colective şi întovărăşiri agricole au obţinut recolte mai mari decît în anii trecuţi. Sarcina tuturor celor care muncesc pe ogoare este însă de a nu se opri aici, ci a continua lupta pentru recolte bogate găsind noi si noi căi de sporire a producţiei agricole. Acest lucru priveşte direct şi activitatea organizaţiilor de bază U.T.M.; ele au datoria de a-şi îmbunătăţi din zi în zi mai mult munca în această privinţă.

Cel mai important lucru pentru obţinerea unor rezultate din ce în ce mai frumoase este generalizarea experienţei fruntaşilor, punerea ei la îndemîna tuturor ţăranilor muncitori. In organizaţiile de bază U.T.M., studierea experienţei fruntaşilor recoltelor bogate trebuie să devină o sarcină permanentă. Insuşindu-şi experienţa, înaintată, utemiştii şi tinerii ţărani muncitori nu se vor mulţumi s-o aplice numai ei, ci vor lămuri pe ceilalţi ţărani muncitori să-şi lucreze pămîntul cum şi-l lucrează fruntaşii, pentru obţinerea unor recolte asemănătoare.

In munca de răspîndire a experienţei, un rol de seamă îl au fruntaşii înşişi care aplicînd metode înaintate au obţinut rod îmbelşugat. Dacă ei vor fi atraşi să vorbească ţăranilor muncitori — în conferinţe, în articole la gazetele de perete şi chiar în simple convorbiri — arătîndu-le în ce fel au muncit pămîntul, ţăranii muncitori vor deveni mai interesaţi în lupta pentru recolte mari.

Cele mai bune recolte se găsesc, aşa cum am arătat, în gospodăriile colective şi în întovărăşiri. De aici, reiese o altă sarcină de seamă pentru organizaţiile de bază U.T.M. de la sate, pentru toţi membrii acestor organizaţii: Cunoaşterea şi popularizarea rezultatelor bune obţinute de gospodăriile colective şi de întovărăşiţi. O muncă bine organizată şi permanentă în această direcţie trebuie să aibă ca rezultat atragerea ţăranilor muncitori cu gospodării individuale către munca pămîntului în comun, pe drumul agriculturii socialiste.

Popularizarea şi răspîndirea metodelor înaintate trebuie să aibă un caracter concret, viu. Cel mai bine este ca în munca de extindere a experienţei înaintate să se dea atenţie în primul rînd lucrărilor care trebuiesc făcute acum pentru recolta anului viitor. Executarea arăturilor adînci pe suprafeţe cît mai mari, aplicarea îngrăşămintelor în cantităţi cît mai mari, alegerea şi pregătirea seminţelor în condiţii bune şi executarea însămînţărilor de toamnă la un nivel agrotehnic superior — iată numai cîteva din obiectivele concrete pe care trebuie să le urmărească acum munca de răspîndire a experienţei fruntaşilor.

Oamenii muncii îşi iau rămas bun de la tovarăşul Lotar Rădăceanu

În tot cursul zilei de sîmbătă mii de oameni ai muncii din Capitală au venit să-şi ia ultimul rămas bun de la tovarăşul Lotar Rădăceanu.

Accesul oamenilor muncii în Sala Casei de Cultură a Sindicatelor a început la ora 9. În marea sală străjuită de drapele roşii îndoliate răsună acordurile melodiilor funebre. În jurul sicriului cu corpul neînsufleţit al tovarăşului Lotar Rădăceanu fac prima gardă tovarăşii: M. Mujic, C. Mateescu, A. Şerban, Gh. Vasilichi, B. Solomon, V. Ionescu.

Sînt prezenţi membri ai comisiei pentru organizarea funeraliilor tovarăşului Lotar Rădăceanu, membri ai guvernului, academicieni, deputaţi ai Marii Adunări Naţionale, membri ai Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii, profesori universitari, activişti de partid şi de stat, membri ai familiei defunctului.

Sînt depuse coroane de flori din partea C.C. al P.M.R., Consiliului de Miniştri, Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Consiliului Central al Sindicatelor, Prezidiului Academiei R.P.R., Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii, Universităţii „C. I. Parhon", Ministerului Culturii, Sfatului Popular al Capitalei, Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R., din partea unor întreprinderi şi instituţii din Capitală.

Oamenii muncii, într-un şir neîntrerupt au adus un ultim salut defunctului.

Din partea comisiei pentru organizarea funeraliilor tovarăşului Lotar Rădăceanu

Funeraliile tovarăşului Lotar Rădăceanu vor avea loc azi 28 august.

Cortegiul funebru va porni de la Casa de Cultură a Sindicatelor din b-dul 6 Martie nr. 25, la ora 11.00, iar incinerarea va avea loc la crematoriul Cenuşa.

Certificatul de deces al tovarăşului Lotar Rădăceanu

Numele: Rădăceanu
Pronumele: Lotar
Data morţii: 24 august 1955
Locul unde a murit: Hotel Helsinki
Cauza morţii: Miofibroză cardiacă
(Degenerarea muşchiului inimii)

Alte boli care ar fi putut cauza moartea: Scleroză coronaria 420. Sclerozarea aortei coronaria a inimii.

Helsinki, 25 august 1955

Medic, Unto Uotila

DE PE INTINSUL PATRIEI

Creşte familia întovărăşiţilor

Intovărăşirea agricolă „Timpuri noi" din comuna Băleşti, raionul Tg. Jiu, a luat fiinţă cu 3 ani în urmă. Ajutaţi efectiv de mecanizatorii de la S.M.T. Bibeşti şi de tehnicienii sfatului popular, întovărăşiţii au obţinut anul trecut recolte sporite la hectar.

Succesele obţinute precum şi munca de îndrumare desfăşurată de organizaţia de partid din sat a făcut ca, în anul acesta, numărul întovărăşiţilor din Băleşti să crească.

Convinşi de avantajele muncii în comun, pe tarlale întinse şi cu maşinile statului, nu de mult un număr de 21 familii de ţărani muncitori cu gospodării mici şi mijlocii au făcut cereri pentru a se înscrie în întovărăşire.

Adunarea generală a discutat cererile, hotărînd ca toţi aceşti ţărani muncitori să fie primiţi în întovărăşire. Şi astfel Ion Brăiloiu, Gh. Ştefan, Nicolae Militaru, Ioan Gh. Fiu şi alţii se află acum în familia mare şi unită a întovărăşiţilor.

Noii întovărăşiţi s-au angajat să respecte statutul model al întovărăşirii şi să depună toate eforturile pentru a obţine producţii agricole mereu crescînde, pentru întărirea şi dezvoltarea continuă a întovărăşirii lor.

Corespondent,
IOAN ŢEPELUŞ

Au terminat treierişul

ARAD (de la corespondentul nostru). Ziua de 23 August a constituit pentru colectiviştii şi întovărăşiţii din raionul Lipova un imbold pentru a munci cu şi mai mult avînt la treierişul recoltei. Astfel în această zi, 8 gospodării colective dintre care cele din Lipova, Neudorf, Remetea şi 10 întovărăşiri agricole, dintre care Ghioroc, Bălcescu, Remetea, Săvîrşin, au terminat treierişul grîului.

Şcoala este gata pentru noul an

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — În centrul oraşului Carei se află Şcoala pedagogică romînă.

Conducerea şcolii se interesează din timp de procurarea combustibilului. In internat totdeauna e cald, iar masa este bine pregătită şi consistentă.

În anul acesta aprovizionarea cu alimente, combustibil, pregătirea sălilor de clasă a internatului au fost făcute din vreme.

Dacă o curiozitate firească te îndeamnă să vizitezi sălile muzeului şi cabinetul pedagogic de bună seamă că nu poţi trece mai departe fără a spune profesorilor însoţitori cuvinte de laudă.

Ca să mergi la sat ca învăţător ai nevoie şi de cunoştinţe agrotehnice înaintate. De aceea, pe lîngă şcoală există o grădină experimentală cu diferite loturi de legume, zarzavaturi şi o pepinieră de pomi fructiferi. Grădina nu are mai mult de 50 de ari, dar pe acest teren elevii au cultivat grîu ramificat, cartofi iarovizaţi, rădăcinoase şi multe altele.

În afară de acest lot experimental, sfatul popular orăşenesc a dat în folosinţa şcolii 3 hectare de pămînt. Pe el s-au cultivat sute şi chiar mii de kilograme de legume şi zarzavaturi. Din acestea internatul şcolii se poate aproviziona pînă în vara anului următor.

Lupta noastră pentru cît mai multe acumulări peste plan

Convorbire cu tov. Gh. Ursulescu, directorul atelierelor CFR Paşcani

Dorind să afle felul în care se duce lupta la atelierele C.F.R. Paşcani pentru realizarea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan, un corespondent al ziarului nostru a avut o convorbire cu tovarăşul Gheorghe Ursulescu — directorul atelierelor. Publicăm mai jos întrebările puse şi răspunsurile primite.

Intrebare: Care este valoarea acumulărilor socialiste pe care s-a angajat colectivul atelierelor să o realizeze şi care consideraţi că sînt căile de realizare a lor?

Răspuns: Angajamentul nostru este de a da statului pînă la sfîrşitul anului, acumulări socialiste peste plan în valoare de 1.652.000 lei. Am trecut de îndată la traducerea lui în viaţă. Mărturie a muncii depuse în acest sens stă faptul că, numai în luna iulie, colectivul atelierelor a reuşit să înscrie la rubrica „acumulări realizate" suma de peste 300.000 lei.

De la început ţin să arăt că la acest rezultat s-a ajuns în primul rînd printr-o mai bună organizare a acţiunii de realizare a acumulărilor. În acest scop a fost dusă în rîndurile ceferiştilor de la noi o muncă de lămurire privind scopul şi felul în care influenţează acumulările creşterea avîntului economiei naţionale avînd ca rezultat final ridicarea sistematică a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Totodată e necesar să amintesc faptul că lupta pentru realizarea de cît mai însemnate beneficii peste plan, a fost dusă paralel cu cea pentru realizarea unei producţii sporite. Astfel în decursul lunii iulie în cadrul întreprinderii noastre s-au reparat cu 27.3 la sută mai multe vagoane de călători şi cu 5,4 la sută mai multe vagoane de marfă, decît era planificat.

Căile pe care au fost realizate cele peste 300.000 lei acumulări în luna iulie sînt multiple. Obţinerea acestui rezultat a fost o urmare directă a creşterii productivităţii muncii, a reducerii preţului de cost al producţiei, al unei mai bune gospodăriri a atelierelor. S-a acordat în acest timp o atenţie mai mare economisirii materialelor. Aşa se face că în decurs de o lună s-au adăugat acumulărilor peste plan peste 80.000 lei realizaţi numai din economisirea metalelor. În afară de aceasta este necesar să arăt avîntul pe care l-a luat folosirea unor metode noi de muncă, înaintate, ca de pildă tăierea rapidă, extinderea matriţării la forjare etc.

Folosind metode de muncă înaintate, muncitori ca fierarul Gheorghe Asofroniei, Ion Ştirbu din secţia de vagoane marfă, membrii grupei de lucru de la înzestrări de frînă — grupă condusă de Constantin Pafancu sau alţii au reuşit să-şi întreacă cu mult normele de lucru. Aceasta a dus la folosirea mai deplină a utilajelor.

Intrebare: În valorificarea sistematică a rezervelor interne — condiţie a succesului luptei pentru sporirea productivităţii muncii — un rol însemnat îl are întrecerea socialistă şi aplicarea tehnologiei înaintate. Ce ne-aţi putea spune în legătură cu aceasta?

Răspuns: Introducerea tehnicii noi şi a tehnologiei înaintate este o problemă care preocupă în mod deosebit colectivul nostru de muncă. Important în această direcţie este faptul că în mod permanent sîntem dotaţi cu noi maşini şi utilaje, precum tot atît de importante sînt iniţiativele creatoare venite de la locurile de producţie.

Numai în cursul lunii trecute au fost montate în atelierul de strungărie două strunguri noi, produse ale uzinelor „Iosif Rangheţ" din Arad. Ele au făcut ca producţia atelierului să sporească iar folosirea deplinei lor capacităţi a făcut ca productivitatea muncii de asemenea să crească. Dacă înainte, la unul dintre strungurile existente, se executau într-un schimb, în medie, cîte 20 capuri la axe triunghiulare, acum acelaşi număr de piese este făcut la noul strung în numai 4 ore.

De asemenea la strungăria de roţi s-a montat un strung recondiţionat. Reîmprospătarea utilajului secţiei a adus după sine o însemnată îmbunătăţire a calităţii roţilor. Un rol însemnat în sporirea permanentă a beneficiilor, l-au avut măsurile tehnico-organizatorice luate. Astfel a fost pus la dispoziţia strungarilor un dispozitiv mecanic pentru ascuţirea plăcuţelor Vidia, dispozitiv realizat de un colectiv de inovatori din ateliere. Aplicarea acestui dispozitiv contribuie în mare parte la reducerea consumului de pietre de polizor, la reducerea la jumătate a timpului folosit pentru ascuţirea cuţitelor, precum şi la o mai deplină respectare a unghiurilor de tăiere şi degajare a şpanului.

În atelierul de sculărie sînt mai multe maşini acţionate prin transmisii. Acest sistem, depăşit actualmente de tehnica nouă, face ca folosirea a numeroase materiale accesorii (uleiuri, curele de transmisie etc.), în unele perioade să fie încă ridicată. Noi am trecut la individualizarea maşinilor din acest atelier, lucru pe care-l vom termina în cîteva zile. În urma acestui fapt vom economisi zilnic cîte 600 lei prin reducerea consumului de curent electric, adică peste 12.000 lei lunar, se vor economisi curele de transmisie şi uleiuri, iar lucrătorul care avea grijă de întreţinerea instalaţiilor va putea fi trecut într-o altă muncă.

Un alt exemplu la fel de grăitor îl putem găsi la secţia de turnătorie. Piesele după ce au fost turnate, trebuiesc curăţate de pămînt. Operaţia aceasta o execută o echipă formată din 6 muncitori. Acum sînt pe terminate lucrările de confecţionare a unei tobe curăţitoare acţionate mecanic de un electromotor. Odată cu intrarea tobei în funcţiune, vor fi eliberaţi 5 muncitori care vor fi repartizaţi la sectorul de formare-turnare.

Sîntem convinşi că mergînd şi de acum înainte pe această cale, calea valorificării maxime a rezervelor interne, a sporirii continue a producţiei şi productivităţii muncii, a reducerii preţului de cost, vom reuşi fără îndoială, să îndeplinim cu cinste angajamentele pe care ni le-am luat.

Reuniunea de la Casa Ziariştilor

Casa Ziariştilor din Bucureşti a organizat sîmbătă seara o reuniune prietenească în cinstea ziariştilor străini care se află în Capitală cu prilejul sărbătoririi zilei de 23 August.

La reuniune au participat oaspeţi din Anglia, Argentina, Austria, R. P. Bulgaria, Chile, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R. D. Germană, Israel, Italia, R.P.F. Iugoslavia, Uruguay, U.R.S.S.

Au luat parte numeroşi ziarişti din Capitală.

Au fost de asemenea prezenţi membri ai corpului diplomatic.

La reuniune a fost prezentat un program artistic la care şi-au dat concursul formaţii şi solişti de muzică populară romînească şi de muzică distractivă.

Reuniunea s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie. (Agerpres)

5316 inovaţii aplicate

Expoziţia de inovaţii deschisă în Oraşul Stalin prezintă vizitatorilor numeroase noutăţi. In semestrul I al anului 1955 au fost aplicate 5316 inovaţii care au adus întreprinderilor economii în valoare de 20.145.000 lei. Muncitorilor şi tehnicienilor care au făcut propunerile de inovaţii li s-au acordat premii importante.

Cîteva grafice concretizează cifric aportul ce l-au adus colectivele cabinetelor tehnice din întreprinderi aflate în întrecere în cinstea zilei de 23 August.

Vizitînd expoziţia observi pe un panou la intrare steagul de unitate fruntaşe pe regiune în dezvoltarea mişcării de inovaţii, acordat de Consiliul Sindical Regional şi Filiala A.S.I.T. uzinelor „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin. Printre fotografiile inovatorilor se află şi cea a tînărului Doichiţa Gheorghe care a confecţionat un aparat de măsurat rulmenţii sistem Solex. La cabinetul tehnic al uzinei au fost primite în anii 1948—1955 peste 1600 de propuneri. Inovaţiile aplicate au adus economii de peste 18 milioane lei.

Standul uzinelor de tractoare „Ernst Thalmann" prezintă printre altele şi inovaţia colectivului format din Ştefu Naum, Rozolea Gheorghe, Ghiţă Marin care au realizat „Maşina de debitat bandă". Ea aduce o economie anuală de peste 630.000 lei.

Posibilităţile create prin bibliotecile tehnice, săli şi materiale tehnice uşurează munca şi ajută pe muncitori să-şi îmbogăţească cunoştinţele, să aducă noi propuneri de invenţii şi inovaţii şi deci milioane de lei economisiţi.

25 la sută din efectivul uzinelor „Independenţa" Sibiu studiază cărţi tehnice. In anul 1954 au fost citite peste 12.000 cărţi.

Şi în standurile uzinelor „Strungul", Atelierelor de Automotoare C.F.R., fabricii de hîrtie „N. Bălcescu" din Zărneşti, Flamura Roşie din Sibiu pot fi întîlnite aparate, dispozitive şi piese care vor mări productivitatea muncii, vor da produse de mai bună calitate, va reduce simţitor preţul de cost.

Oaspeţi de peste hotare în ţara noastră

În cursul ultimelor zile au sosit în Capitală oaspeţi de peste hotare care la invitaţia Comitetului naţional pentru apărarea păcii îşi petrec concediul de odihnă în ţara noastră, în cadrul Vacanţelor păcii.

Printre cei care au sosit sînt Pierette şi Eugene François, Pamela şi Lochard Andrew Walker, activişti ai Consiliului Mondial al Păcii.

Din Anglia au sosit la odihnă în ţara noastră H. Mohun, directorul unei fabrici de pielărie din Londra, M. Caldon, activist al Comitetului pentru apărarea păcii din Anglia şi P. Dent, pensionară; din Franţa, Liebher Ternet, activist al Consiliului naţional al mişcării pentru pace şi profesorul Jean Bellefroid.

În cursul zilei de vineri au mai sosit din R. P. Bulgaria prof. univ. Marco Valcanov, rectorul Universităţii de economie politică din Oraşul Stalin şi preşedinte al Comitetului de luptă pentru pace al Oraşului Stalin şi Tveta Vanghelova Charlandjieva, preşedinte al Comitetului de luptă pentru pace al oraşului Potrich.

(Agerpres)

Aspecte de la sărbătorirea zilei de 23 August

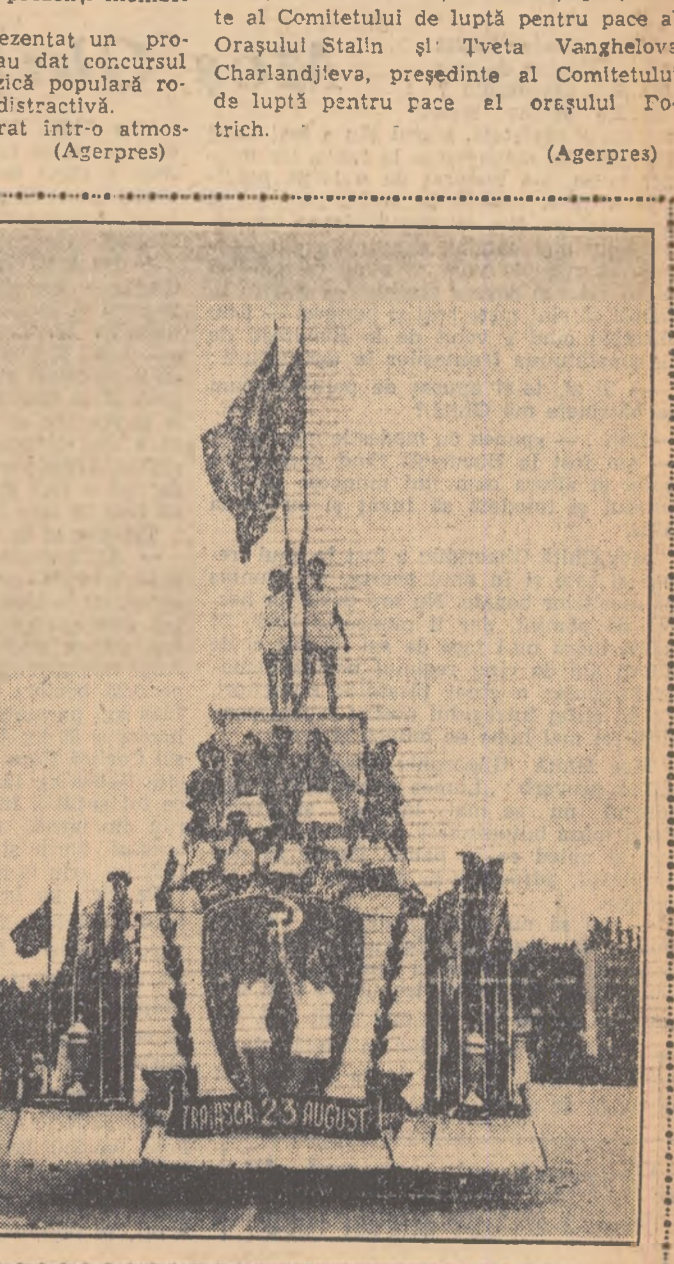
Ca pe întreg cuprinsul ţării noastre, oamenii muncii din oraşul Cluj au sărbătorit cu un deosebit entuziasm măreaţa zi de 23 August.

Demonstraţia oamenilor muncii din oraşul Cluj, cu prilejul celei de a XI-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist a exprimat deosebit de puternic frăţia dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale, hotărîrea lor de a munci împreună pentru continua întărire a statului nostru democrat popular. Iată în prima fotografie un aspect al demonstraţiei oamenilor muncii din oraşul Cluj. Muncitoarele de la fabrica de tricotaje „Varga Katalin" trecînd prin faţa tribunei.

★

Defilarea sportivilor din Capitală a demonstrat încă odată dorinţa lor arzătoare de a întări relaţiile de prietenie cu sportivii din lumea întreagă. Obiectivul aparatului de fotografiat a prins un moment din timpul defilării sportivilor Asociaţiei Dinamo. (fotografia a doua) Sportivii fruntaşi ai Asociaţiei Dinamo sînt bine cunoscuţi peste hotarele patriei, datorită succeselor pe care le-au obţinut în diferite întreceri internaţionale.

Colțul științei și tehnicii

Știați că...

...Uniunea Sovietică posedă cele mai moderne instalații pentru transformarea directă a energiei solare în energie electrică. Nu de mult a fost construită la Institutul energetic „Krjijanovski" o „baterie solară" pentru producerea curentului electric. Ea constă din elemente fotoelectrice compuse din fâșii de siliciu acoperite cu un strat subțire de bor. Cînd razele de lumină cad pe aceste elemente se produce un curent electric. Prin combinarea unui mare număr de asemenea elemente, puterea curentului produs a ajuns pînă la 60 W/m². Durabilitatea acestor baterii este practic nelimitată, ele vor putea fi folosite la alimentarea instalațiilor de telecomunicații cu curenți slabi.

...În R.D.G. a fost creat un aparat pentru lipirea aluminiului cu ajutorul ultrasunetului, aparat care înlătură dificultățile ce se iveau pînă acum la lipirea aluminiului cu ajutorul cositorului. Aparatul posedă un cap de lipit, care constitue în același timp și generatorul de ultrasunete.

Piesele de aluminiu care urmează a fi lipite între ele se mențin scurt timp în zona de acțiune a ultrasunetelor, după care sînt introduse într-o baie de cositor unde se acoperă cu un strat subțire de cositor. După această operație ele pot fi lipite cu ușurință cu lampa sau ciocanul de lipit.

Datorită ultrasunetelor se realizează o bună pătrundere a particulelor de cositor în corpul aluminiului, ceea ce asigură o rezistență mare a locurilor lipite.

...Pentru cercetarea unor anumite fenomene de durată extrem de mică, ca: explozii, descărcări electrice etc., se foloseau pînă nu de mult aparate fotografice speciale, care nu permiteau însă fotografierea clară a unor fenomene luminoase instantanee.

Fizicienii sovietici M. P. Vanucov și E. V. Nilov au elaborat un aparat original care permite fotografierea cu o expunere în milimi sau chiar milionimi de secundă. Imaginea obiectului cade pe un ecran fotoelectric care transformă razele de lumină într-un flux electronic. Acesta transmite imaginea unui alt ecran acoperit cu o substanță fotosensibilă și pe care apare mărit obiectul fotografiat.

...Savanții sovietici care studiază folosirea energiei vîntului pentru producerea de energie electrică au obținut în perioada de după Marele Război pentru Apărarea Patriei o serie de realizări remarcabile. Astfel, prof. Vetcinkin V. P. în colaborare cu candidatul inventator Ufimțev A. G. au realizat un nou motor de vînt tip „TAGI-i-D-18" (motor eolian) înzestrat cu un acumulator de energie. Acumulatorul are rolul de a asigura un debit uniform de energie al instalației. Un regulator special permite reglarea puterii motorului după intensitatea vîntului. Motorul are o putere utilă de 100 K.W. și este deosebit de potrivit pentru centrale electrice rurale mici.

...L. A. Fedorov colaborator al Institutului sovietic pentru cercetări științifice din industria sticlei, candidat în științe tehnice, a elaborat un procedeu original pentru prelucrarea mecanică a sticlei obișnuite la strunguri pentru metal. Noul procedeu permite strunjirea, găurirea și frezarea sticlei. Strunjirea se face la o viteză de peste 100 m. pe minut cu un avans de 0,05 mm. și pînă la o adîncime de așchiere de 1 mm. Răcirea sticlei se face cu o soluție de sodă sau cu gaz lampant. Pentru frezare se folosesc freze speciale înzestrate cu un număr mare de dinți de frezare. Găurirea se face cu burghiu asemănător cu burghiul plat. Datorită noului procedeu se pot confecționa în condiții și calitate bună diferite obiecte și piese tehnice de sticlă obișnuită.

...Uzina de aparate de proiecție și de filmat din Moscova în colaborare cu studioul de filme științifice populare a început fabricarea în serie a unui nou tip de aparat de filmat sub apă. Întregul aparataj este înglobat într-un balon metalic prevăzut cu geamuri groase din sticlă de cuarț.

Cu acest aparat s-au făcut filmări sub apă în Crimeea la stațiunea biologică din Karadagsk. Operatorul cinematografic îmbrăcat într-un costum ușor de scafandru a coborît la fundul mării unde a luat imagini pentru filmul „Cinematografia în slujba științei".

Plecarea delegației guvernamentale a R. D. Germane

Sîmbătă dimineața a părăsit Capitala delegația guvernamentală a R. D. Germane, care a participat la sărbătorirea celei de-a 11-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Din delegația guvernamentală a R. D. Germane au făcut parte: Paul Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Alois Pisnick, membru al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, prim-secretar al Comitetului regional Magdeburg al P.S.U.G., general-maior de miliție populară Bernhardt Bechler, Wilhelm Weynrauch, directorul fabricii de filme AGFA.

Din delegație a făcut de asemenea parte ambasadorul R. D. Germane la București W. Eggerath.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii: C. Pîrvulescu, Gh. Cioară, I. Mineu, Gr. Preoteasa, J. Podoleanu, I. G. Maurer, general-locotenent Gh. Ștefănescu, general-maior Alexandru Ion, Stela Enescu, dr. I. Bogdan, V. Trofin, reprezentanți ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești.

Au fost de față W. Eggerath, ambasadorul R. D. Germane și reprezentanți ai unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Pe aeroport erau arborate drapele de stat ale R.P.R. și R. D. Germane. O companie de onoare aliniată pe aeroport a dat onorurile.

Au fost intonate imnurile de stat ale R. D. Germane și R.P.R. Paul Scholz, conducătorul delegației R. D. Germane, împreună cu tov. C. Pîrvulescu au trecut în revistă compania de onoare.

Membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane și-au luat apoi rămas bun de la cei prezenți. (Agerpres)

Noi construcții ale cincinalului

Marele centru siderurgic Hunedoara s-a îmbogățit în anii cincinalului cu noi unități industriale. Prin intrarea lor în funcțiune producția de metal în plină creștere a Hunedoarei va fi cu mult sporită. În fotografii: (stînga) Noua termocentrală de mare capacitate. Ea va produce o mare cantitate de energie electrică și termică consumînd gaze de furnal și de cocs. (Dreapta) Mașina de șarjat a primei baterii de cocs a noii Uzine Cocsochimice. De o înaltă productivitate, această mașină este acționată de 26 de motoare electrice, fiind prevăzută o instalație de făcut calupuri din praf de cărbune pe care le introduce în cuptoarele bateriei, după ce mai întîi a evacuat cocsul. Mașina este deservită numai de 2 oameni fiind în cea mai mare parte automatizată.

Intărirea disciplinei în atenția postului utemist de control

Iureșul muncii a cuprins întreaga fabrică de autocamioane a uzinelor „Steagul Roșu" din Orașul Stalin. Angajamentul colectivului de muncă de aici este de a da pînă la sfîrșitul anului 1.500 autocamioane peste prevederile planului. Fiecare muncitor, vîrstnic sau tînăr, din sectorul 540, muncește hotărît pentru a da viață mărețului angajament. Din rîndul tinerilor se ridică mai mulți fruntași în producție, muncitori destoinici, exemplu pentru tineretul din uzină.

Mai sînt însă și tineri care manifestă atitudini nesănătoase în muncă. Indisciplina lor distrage de la muncă pe tinerii harnici, îi împiedică să-și îndeplinească sarcinile de plan. Pentru îndreptarea acestora, gazeta „Vorbește postul utemist de control" desfășoară o intensă activitate. De fiecare dată cînd apare o nouă ediție, articolele sînt citite cu interes. Gazeta este iubită și apreciată pentru activitatea sa neîntreruptă.

Mulți tineri criticați își recunosc lipsurile și luptă pentru lichidarea lor.

Tovarășul Ion Jurcă, responsabilul postului utemist de control din secția 540, îți poate spune multe lucruri în legătură cu activitatea postului. Format din comuniști și utemiști, muncitori, tehnicieni, ingineri, el se preocupă cu precădere de întărirea disciplinei socialiste a muncii. Postul și-a asumat această răspundere în urma instructajului făcut de comitetul U.T.M.

Într-una din edițiile gazetei a fost criticat maistrul Ferencz Theofil pentru dezinteresul pe care-l manifesta față de folosirea în întregime, de către tineri, a timpului de lucru. Caricatura înfățișa pe utemiștii Ion Ciomaga, Petre Suciu și Ion Mora îmbrîncindu-se în timpul lucrului, împiedicînd munca tovarășului Lazăr Oros, de la ansamblarea aripilor.

Un alt tînăr criticat la gazeta postului utemist de control a fost utemistul Florian Buta, responsabilul brigăzii de tineret nr. 58, care nu-și îndeplinea conștiincios sarcina ce i-a fost încredințată.

E drept că utemiștii Ion Cocioabă, Ana Tchat, Ion Colgiu dădeau zilnic cîte două și trei norme, dar activitatea brigăzii, în ansamblu, era aproape inexistentă. Nu se mai țineau consfătuiri, graficul nu era completat la zi, așa că brigada nu-și trăia viața. În urma criticii, lipsurile au fost grabnic lichidate. Acum, un afiș vestește că brigada nr. 58 este fruntașă pe secție și că face parte din brigăzile cele mai bune din întreaga uzină.

Gazeta postului utemist de control a criticat aspru pe utemiștii Nicolae Crăciun, Ion Mureșan, Petre Pădure, Iuliu Panti și Emilian Fogoroși pentru abaterile de la disciplină.

Printre caricaturile publicate, una reprezintă vitrina cu rebuturi a serviciului de control. Înainte vreme în vitrină erau expuse produsele prost lucrate. Părăsită de maistrul Iosif Bizoni, vitrina nu și-a mai îndeplinit rolul de a sezisa lipsurile privind calitatea muncii. Membrii postului utemist de control au satirizat nepăsarea maistrului Bizoni.

Activitatea postului utemist de control este rodnică și aceasta se explică prin faptul că este îndrumată permanent de comitetul organizației de bază U.T.M. — în frunte cu secretarul, tov. Ion Popa.

Cu cîtva timp în urmă, în secție, adunarea generală a hotărît ca organizatorii de grupe și responsabilii brigăzilor de tineret să ajute mai îndeaproape activitatea postului utemist de control, sezisîndu-i lipsurile și deficiențele din muncă.

Îndrumarea postului utemist de control trebuie să fie și de acum înainte în atenția comitetului organizației de bază U.T.M.

CAROL SZABO

O bucurie meritată

Ne-am întîlnit în dreptul școlii. Se înapoia de la sfat, aducînd un plic. Și fără să aștepte întrebarea mea, a început să-mi vorbească emoționat:

— Știam că-mi vor răspunde, și-mi întinse plicul voluminos de la „Institutul de cercetări geografice al R.P.R.". Mai jos, cu cerneală: tov. Ion Popescu, învățător la Școala de 7 ani din comuna Dedulești-Topolog, raionul Pitești.

Am început să coborîm împreună panta ce ducea spre Dedulești-Vărzaru. Într-un loc unde iarba proaspătă era mai îmbietoare, ne-am oprit. Aci am ascultat povestea tînărului învățător.

Fiu de țărani muncitori de prin părțile Muscelului, Ion Popescu de mic a îndrăgit geografia. Tare-i mai plăcea să colinde minunatele plaiuri muscelene, să cerceteze apele, să urce panta dealurilor sau să zăbovească în fața unei hărți căutînd să priceapă cît mai mult din desenul ei. În școala elementară și mai tîrziu la cea pedagogică, nici un coleg nu l-a întrecut la acest obiect.

Și astăzi la școala din Dudulești ai să găsești mulți fruntași la această materie, căci prin felul său de a preda Ion Popescu se străduiește să dezvolte la elevi aceeași dragoste și pasiune pentru studiul geografiei. În timpul liber utemistul Popescu studiază temeinic. Zeci de caiete pline de notițe, sute de schițe și planșe, nenumărate hărți alcătuiesc mărturia muncii lui. Așa s-a făcut că a găsit nepotrivită denumirea rîului Doamnei pe o anume porțiune. A scris acest lucru „Institutului de cercetări geografice al R.P.R.", documentînd pe larg faptul că normal ar fi ca această porțiune să poarte numele de Argeș. Și institutul i-a răspuns confirmînd justețea comunicării făcute. L-a felicitat pentru activitatea sa și i-a propus să devină un corespondent activ al institutului.

Acestea sînt doar primele bucurii ale unei munci frumoase.

Corespondent
HORAȚIU MAHU

Doina Sălăjan

Aurul

Muntele e trufaș, e semeț,
Se știe stăpîn pe comori fără preț.
Cu fruntea ajunge la mări și la soare
Picioarele-i spală limpezi izvoare.
Furtuna-l cutremură, fulgere-l bat,
El stă neclintit, cum de veacuri a stat.
Cînd vine lumina mai proaspătă, clară,
Se limpezește și se-nfioară.
Muntele e trufaș, e semeț,
Se știe stăpîn pe comori fără preț.
Măruntă-s, o gîză, privindu-l de jos,
Cum mă înfruntă ca un colos.
Și totuși, puterile mele mă duc
Pînă la vîrful de soare năuc,
Ascuțit ca un con, înfipt ireal
În văzduhul curat, de cristal.
Cărările toate le știu, le cunosc,
Brazii mi-s prieteni și cucul la fel.
Călăuză mi-i vîntul, blînd ca un miel,
Cărările toate le știu, le cunosc...

Și iată, acum primăvara mă duse,
Să văd aurul ce s-ascunde viclean.
Muntele-și-nalță trufia în van,
El, omului demult se supuse.
Piatra, scrîșnind, s-a deschis; înainte
Bezna. Și oamenii au coborît,
Din lumina de-afară, fierbinte,
În adîncul mormînt mohorît.
Și mulți n-au mai văzut în cîmpie
Macii-nflorind, sîngerînd.
Moartea a stins pe vecie
O flacără mică, un gînd...
Dar muntele-i singur și oamenii sute
Străbat întunecimile necunoscute.
Pereții sînt negrii. Aurul unde,
Sub care piatră dură se-ascunde?
Lămpașul, lumină naivă agită;
Unde-i minunea minunii, pitită?
Vreau să o văd răsărind deodată
Din piatra neagră și fermecată.
Perforatorul zguduie, tună,
Cutremură bolta ca o furtună.
Lămpașul clipește cu ochi omenesc,
Umede ziduri înfrînte, scrîșnesc...

Iată-mă, iarăși, afară sub cer!
Îndurare luminii, cu gîndul, îi cer.
Ochii mi-i umple și sufletul tot.
Privirea s-o nalț către soare, nu pot.
Alături, minerii — statui — s-au oprit
Dealul, în față, e pom înflorit.
După-ntuneric — lumină și soare,
Tărie-n văzduhuri și miros de floare...
Oamenii rîd în ziua-mplinită,
Ca o iubire știută, dorită,
Aurul, iată-l! Oamenii sînt,
Luminînd prețioși, pe pămînt, sub pămînt.
Aurul, iată-l! Ziua-și așează
Mîna pe umerii lor, ca o rază.
Munte, munte, iată-te mic,
Socotit-ai greșit uriașul, pitic
El e cu soarele prieten pe viață,
El, biruința-i. Închină-te deci,
Fruntea trufașă adînc să ți-o pleci.
Comorile tale nu sînt nimic
Pe lîngă inima acestui voinic.
Aurul, iată-l! Oamenii sînt,
Luminînd prețioși, pe pămînt, sub pămînt.

Visul învață-l fără teamă să zboare...

Liniștea e bună după o dragoste care
Și-n amintiri deseori, doare.
E bine atunci să cînți împăcat
Tristețile care te-au fulgerat.
Și-i bine, frumos, să te legene-n gînd
Leagănul așteptărilor, blînd.
Și-i bine că-n fiece zi
Se nasc noi și mari bucurii.
Fără să simți, ele-n toate există
Chiar cînd o clipă îți pare tristă.
Și-i bine să cauți mereu
Să urci, chiar dacă urcușul e greu,
Să te-nalți și să domini, ca munții,
Toate înegurările frunții.
Visul învață-l fără teamă să zboare
Pînă la nouri, pînă la soare.

Către natură

Natură, tu veșnic neodihnită natură,
Iată-ne față în față acum —
Tu mama, eu fica: aceeași figură,
Tovarășe sîntem pe-același drum.

Îngăduie-mi pașii alături. Nu sînt
Cu nimic mai măruntă ca tine.
Pot să înfrunt fără teamă ploaie și vînt
Și pot cuceri clipe senine.

Deci, mîna întinde-o! Sbuciumul suie
În noi gîlgîind ca izvorul din lut.
Odihnă, departe! Nimic mai scump, nu e
Decît frămîntarea în care-am crezut.

Natură, tu veșnic neodihnită natură,
Iată-mă-ți semăn, eu omul viteaz!
Privește: avem aceeași figură
Și-un singur soare, ne-alintă pe-obraz!

RECENZIE

Un poem închinat marelui comandant de oști Suvorov *)

Poemul „Suvorov" al scriitorului sovietic Konstantin Simonov redă strălucit imaginea marelui comandant de oști, a neîntrecutului strateg care nu admitea nici măcar teoretic ipoteza înfrîngerii și care, doborînd cele mai mari greutăți, ducea armata la victorie sigură, păstrînd neștirbită faima oștirii ruse.

Meritul poetului e însă mult mai mare decît acela de a fi redat veridic realitatea istorică. Viața lui Suvorov fiind deosebit de bogată, i-a oferit un imens, variat și semnificativ material. A ști să discearnă din abundența de fapte, să aleagă esențialul pentru a reconstitui în mod artistic personalitatea eroului, a fost una din cele mai grele sarcini ale poetului. K. Simonov a realizat aceasta oprindu-se asupra ultimilor ani ai vieții lui Suvorov cînd bătrînul oștean nu se mai bucura de aprecierea oficialității, cînd a intrat în conflict cu țarismul, arătînd cum se împotrivea el introducerii spiritului formalist, de paradă, prusac în armată, înlăturării tradițiilor sănătoase ale armatei ruse și, ca urmare, faptul că este surghiunit, înconjurat de dușmănie, întinzîndu-i-se curse pentru a fi compromis. Or, alegînd o asemenea perioadă cînd conflictul dintre Suvorov și autoritățile țariste ajunsese la culme, poetul a putut reliefa cu o mare forță patriotismul lui Suvorov, devotamentul său față de Rusia, contrastul dintre înalta lui ținută morală și ticăloșia și îngustimea de vederi a autocrației țariste.

Zugrăvind desfășurarea activității intense a lui Suvorov în ciuda piedicilor de tot felul, autorul creează figura unui erou care devine drag cititorului. Valoarea poemului constă și în faptul că inspiră o asemenea atitudine cititorului nu prin idealizarea realităților timpului și a eroului, ci prin respectarea riguroasă a adevărului. K. Simonov a rezolvat astfel cu mult talent problema situării istorice a eroului, a raporturilor lui cu oamenii epocii, a direcției dezvoltării sale, a realizat mesajul pe care îl poartă acesta.

Suvorov e militar și nu se simte în largul său decît în mijlocul soldaților sau în campanie. Surghiunit de țar, el duce dorul armatei. Ca să-și alunge supărarea și plictiseala joacă dame cu lacheul său Proșca. Cînd un curier vine cu vești, Suvorov își îmbracă grăbit mondirul sperînd că e chemat la datorie. Poetul subliniază puternic în acest fel conștiinciozitatea de care era minat generalissimul.

Suvorov a fost un mare comandant. În ce consta izvorul victoriilor sale? În patriotismul său, în dragostea și devotamentul față de popor, îmbinate cu strălucitele calități de mare comandant de oști. K. Simonov dezvăluie în imagini artistice, pline de vigoare acele calități care asigurau succesele acestuia. Suvorov este exigent dar se interesează sub diverse aspecte de starea morală și materială a ostașilor. El pedepsea pe hoți, pe delăsători, îi însuflețea pe soldații cinstiți.

În ultima sa campanie Suvorov a avut de înfruntat grele încercări. În Alpi, trădat de austriaci, uitat de țar, rămas fără alimente și muniții, nu-i mai rămînea altceva de făcut decît să se predea. Dar Suvorov nu recurge la această soluție rușinoasă. Armata lui nu se predă și se întoarce spre țară pe un drum nemaipomenit de greu, obosită, descurajată. Suvorov e chinuit de febră. Doi ajutori îl susțin în șea. Văzîndu-i necăjiți pe artileriștii care aruncaseră tunurile, Suvorov îi înveselește înjurînd pe trădătorii austrieci. Apoi dă tonul unui cîntec. Și armata merge înainte. Oameni vii care duc greul război și înving, așa-i vedea Suvorov pe soldații lui [illegible] cu ei. Ca urmare, soldații îl iubeau, aveau încredere în conducerea lui și-l urmau siguri de reușită.

Dezvăluind aceste resorturi ale personalității de comandant a lui Suvorov, K. Simonov oglindește în mod expresiv superioritatea tradițiilor militare ruse în raport cu spiritul prusac cazon care-l mutilează pe ostaș, transformîndu-l într-un automat. Plin de umanitate, Suvorov dovedește întotdeauna respect pentru subordonații săi. Semnificativă e atitudinea sa față de Proșca cu care se poartă ca și cu un prieten. Marele generalissim e vesel, plin de voie bună. Glumele lui devin foarte populare. Cînd trebuie să se întîlnească cu un lord vine fără jartieră,... „ca să afle-n Englitera, (Tot cabinetul londonez) că Suvorov n-are „Jartieră" (adică ordinul englez)."

Figura lui Suvorov și acțiunea poemului ne apar în toată diversitatea și complexitatea lor. Construcția lucrării e simplă, cuprinde numai trei capitole. Fiecare capitol însă are o destinație precisă. Primul zugrăvește atmosfera de teroare creată de țarul Pavel, haosul și nesiguranța care domnea în acea vreme. Înspăimîntat că orice om poate fi un dușman al său, țarul exilează și își surghiunește supușii pe capete. Capitolul e semnificativ intitulat: Dizgrația. Acest capitol e menit să sublinieze demnitatea, curajul cu care Suvorov reacționează în această atmosferă sumbră. Al doilea capitol „Ultima campanie" îl prezintă pe Suvorov în ultima și cea mai grea campanie a sa, iar al treilea ne dezvăluie sfîrșitul marelui comandant de oști.

K. Simonov se dovedește aici a fi un emerit pictor al epocii. El surprinde cu o mare putere de sugestie tabloul întunecat al domniei lui Pavel, oferind într-o înlănțuire de imagini concise, convingătoare, esențialul.

Un element important care asigură o mare vitalitate poemului este influența poeziei populare ruse. Versul scurt, intervenția directă, clară, mustrătoare uneori a autorului, grija permanentă pentru soarta eroului de-a lungul povestirii, tonul hazliu adesea, te fac să uiți în unele părți că ai în față poemul lui K. Simonov și îți dau impresia că citești una din vestitele balade populare, „bîline".

Zugrăvirea atmosferei epocii, notațiile poetului, dialogurile, stările eroului sînt minunat valorificate cu ajutorul limbii. K. Simonov mînuiește cu virtuozitate cuvîntul. Iată cum se ilustrează de pildă, ridicolul mentalității țarului mărginit: Pavel intenționează să ridice o altă statuie lui Petru cel Mare din care să excludă „Și brațele zvîcnite-n sus / Și șarpele, și stînca dreaptă... / Pe-o-naltă și cazonă treaptă /". Autorul notează că o asemenea statuie va fi mai „cuviincioasă".

Mai puternice decît epitetul și mai proprii genului epic, expresia, locuțiunea abundă. Autorul însuși creează asemenea expresii. Din păcate, traducerea nu a urmărit totdeauna corespondențele sau echivalentele în romînește. Traducătorul nu s-a silit totdeauna să redea cît mai fidel intențiile lui K. Simonov. Nici traducătorul (Constantin Argeșeanu) nici redactorul de carte (A. Bărăcilă) nu au fost destul de exigenți. Traducerea abundă în greșeli gramaticale, de rimă, ritm, în denaturarea unor tendințe ale autorului, în omiterea unor cuvinte sau versuri foarte importante pentru text.

Apariția în romînește a valorosului poem „Suvorov" de K. Simonov prezintă interes în egală măsură și pentru poeți care găsesc rezolvate cu talent multe probleme „profesionale" și pentru cititorii cărora le redă în mod artistic imaginea marelui ostaș și patriot rus.

PETRE NIȚA

*) Suvorov — poem de K. Simonov — Edit. „Cartea Rusă".

Moș Ghiță și teoria lui Malthus

Cine poate spune că nu a auzit de moș Ghiță Gheorghiu? Despre el au scris ziarele și revistele, glasul său a fost auzit pe benzi de magnetofon la radio, iar fotografia sa, s-a bucurat de o largă publicitate, fiind afișată la multe panouri și fotomontaje. Ba, cei din Străoane, consătenii lui mai bătrîni, care-l știu din tinerețe că nici nu voia să audă de politică și că zicea și despre țărăniști și despre liberali că sînt niște hoți și pungași — l-au întrebat cînd a venit de la București de la consfătuirea fruntașilor în agricultură:

— Și zi, te-ai apucat de politică acum la bătrînețe mă Ghiță?

— Deh... — spunea cu modestie moș Ghiță — am fost la București fiind chemat să spun și altora cum îmi muncesc eu pămîntul și totodată să învăț și eu de la alții.

Moș Ghiță Gheorghiu a fost în anul trecut și este și în anul acesta, un fruntaș al recoltelor bogate. Nu are decît un hectar de pămînt, dar îl muncește bine. Și acest lucru nu-l face de azi de ieri ci de cîțiva ani de cînd regimul nostru democrat-popular a creat țăranilor muncitori, ca de altfel întregului nostru popor, condiții tot mai bune de muncă și trai.

Moș Ghiță Gheorghiu învață tot satul un proverb: „Lumea se-nmulțește, pămîntul nu se mai lățește" și trecîndu-și mîna butucănoasă pe capul său pleșuv și neted ca în palmă începe să dea explicații, adresîndu-se mai cu seamă tinerilor.

— Voi să nu uitați niciodată aceste vorbe și mai ales faptul că pămîntul poate hrăni mai multă lume decît este acum. Dar pentru asta trebuie să știm să-l muncim să ne dea cît mai mult rod. Eu de exemplu, mă conduc în viață după această lege: să scot de la pămînt cît oi putea de mult.

Moș Ghiță Gheorghiu a dovedit întotdeauna că se îngrijește de pămîntul său. Asta a făcut ca unii chiaburi să-i scoată vorbă în sat că ar umbla cu lucruri „necurate". Așa lămuresc ei faptul că moș Ghiță Gheorghiu scoate întotdeauna rod bogat.

— Dacă vă luați după el (după moș Ghiță) — amenință gurile rele — vă veți pomeni că în 2-3 ani ați secătuit pămîntul definitiv și pe urmă de unde o să mai mîncăm? Moș Ghiță știe că a schimba vechile obiceiuri ale oamenilor este un lucru greu și că unii se împotrivesc. Referindu-se la aceasta, el povestește cu haz tuturor că a citit într-o carte de istorie, cum că regele Afganistanului de acum vreo sută de ani a fost detronat pentru că a vrut să facă în țara lui... băi populare.

Tuturor el le explică cum muncește:

— Agricultura nu se face numai cu muncă brută, cu sudoare, ci se face și cu capul, cu mintea. Acum, cînd regimul nostru democrat-popular ne-a asigurat liniștea, putem smulge pămîntului rod bogat. Anul trecut fruntașul satului a obținut de pe 0,25 hectare de pămînt cantitatea de 1228 kg. porumb boabe, adică 4912 kg. la hectar și 80 kg. fasole, în vreme ce vecinii săi Costică Popa și Nică Racoviță, de-abia cîte 7—800 kg la hectar. Totodată, în timp ce tot satul a întors grîul deoarece ieșise rău din iarnă, după viscol, el s-a opus acestui lucru și îngrijindu-l bine a scos 1332 kg. grîu la hectar.

Pe aici, pe la Străoane, timpul e mai rece, înghețul vine repede și se desprimăvărează tîrziu. Moș Ghiță s-a gîndit în fel și chip cum să cultive grîul mai din timp să-l apuce iarna bine înfrățit. Grîul de anul acesta trebuia pus în locul ciucălăiștei. El a socotit atunci că ar fi bine să-l semene încă de prin septembrie. Costică Popa, vecinul lui de loc, auzind [illegible] și-i zise nevestei:

— Moș Ghiță prășește pentru a noua oară!

Dar în octombrie cînd moș Ghiță a strîns cocenii de porumb toți au înțeles rostul „prășitului al 9-lea": grîul era de un lat de palmă. Dar invidioși sînt mulți. Și vorba lui moș Ghiță: greu e de acel ce vrea să schimbe vechile obiceiuri. Înainte de a da înghețul au intrat 3 stîni de oi pe jumătatea lui de hectar. Oile nu numai că au păscut grîul din rădăcină, dar l-au și scos afară, bătătorind în același timp pămîntul. Unii spuneau că nu mai e bun de nimic și trebuie întors. Moș Ghiță nu s-a dat însă bătut: a tras cu o boroană ca să afineze pămîntul, apoi a dat cu tăvălugul său de stejar ghintuit în spirală, îngropînd în felul acesta toate firele de grîu în pămînt.

În primăvară s-a dus la fabrica „Mărășești" și a adus o căruță de îngrășăminte chimice. A dat întîi opt găleți, apoi după alte trei săptămîni, 6 găleți și o boroană bună. Toți acei care credeau că din grîul lui moș Ghiță Gheorghiu n-o să iasă nimic, s-au înșelat. Grîul creștea văzînd cu ochii și făcîndu-i și două pliviri, l-a lăsat să se coacă.

La treieriș media la hectar a țăranilor muncitori din Străoane a fost de 1100—1.200 kg. grîu, deoarece pămîntul și clima din Panciu nu sînt dintre cele mai prielnice grîului. De pe arie, moș Ghiță Gheorghiu a adus acasă din jumătatea sa de hectar, 842 kg. de grîu ceea ce reprezintă o producție de aproape 1700 kg. la hectar.

Din întreg satul, doar Chirilă Gavrilă și Nicolaie Voineag care au urmat sfaturile lui moș Ghiță au obținut peste 1500 kg. grîu la hectar în vreme ce alții, Toader Pisu, de pildă, de-abia a scos de pe o jumătate de hectar 320 kg. grîu, deoarece n-a pus îngrășăminte și nu i-a făcut nici o plivire sau boronire.

În acest an toți oamenii spun că jumătatea de hectar cu porumb semănat în patrat, al lui moș Ghiță Gheorghiu pe care acesta îl prășește acum pentru a patra oară este cel mai frumos din tot satul. Nici nu se gîndește moș Ghiță să scoată de aici mai puțin de 2500 kg. boabe.

Întotdeauna el a spus oamenilor:

— Nu trebuie să uităm niciodată că trebuie să avem pace pentru a ne lucra pămîntul în liniște. Cine nu știe cît pămînt era nelucrat pe la noi în timpul războiului?

Cineva i-a spus într-un rînd lui moș Ghiță că pe lume există însă o teorie a unuia ce-și zicea om de știință, pe nume Malthus. Acesta susținea că oamenii se înmulțesc repede și că va veni o vreme cînd pămîntul nu-i va putea hrăni. Soluția găsită de el era războiul, pentru că acesta împuținează oamenii. Moș Ghiță atît a întrebat:

— A existat sau există vreo astfel de lighioană care să susțină că pămîntul nu va putea hrăni omenirea?

Și mult timp după aceasta moș Ghiță tot parcă era nedumerit și adesea se minuna:

— Cum a răbdat pămîntul o astfel de creatură și cum de se mai găsesc oameni care să-l creadă!

Moș Ghiță Gheorghiu are însă o credință și din asta nimeni nu-l poate strămuta: pămîntul poate hrăni oricîtă omenire, numai să fie bine îngrijit și lucrat cu cap. Acest lucru este posibil numai în timp de pace. Toată lumea știe că oamenii mor de foame în timpul războaielor și nu cînd trăiesc în pace.

Că moș Ghiță Gheorghiu are dreptate, ne-o dovedesc recoltele lui obținute în anii aceștia de pace, în anii aceștia de cînd regimul nostru democrat-popular i-a asigurat liniștea și ajutorul atît de necesar lucrului pămîntului.

Și cînd te gîndești că moș Ghiță Gheorghiu are doar 4 clase primare iar Malthus [illegible]

GH. ANGELESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bîrlad

IN PLINĂ CAMPÀNIE

De mult n-au cunoscut pămînturile aride de stepă din raionul Medgidia, bătute de obicei de arşiţă şi vînturi, un asemenea belşug ca în acest an. Strînsul recoltelor bogate ale gospodăriilor agricole de stat şi colective a necesitat o încordare deosebită, un avînt al muncii neounoscut înainte.

În acest avînt general tineretul reprezintă o forţă a cărei contribuţie s-a făcut simţită în mod deosebit. Să pomenim cîteva fapte doar.

LA G.A.C. „SCÎNTEIA" DIN SATUL NISIPARI

În adunarea generală a organizaţiei de bază U.T.M. din 11 iulie utemiştii şi-au luat angajamentul ca aria de treieriş să fie transformată în aria tineretului. Secretarul, tovarăşul Neazi Abdulah, le-a vorbit tinerilor cu emoţie:

— Ne luăm o mare răspundere. Ne-am angajat în faţa organizaţiei de partid să treierăm în timp şi fără pierderi. Nu e simplu tovarăşi. N-aşi vrea să ne facem de rîs...

Toţi tinerii l-au susţinut.

A doua zi aria tineretului a fost amenajată. Nu departe de ea a fost instalată o cabană mică din scînduri pentru standul de cărţi iar în preajma cabanei o gazetă cetăţenească. Aproape zilnic sînt schimbate articolele. Cine s-a evidenţiat în ultimul timp? Citiţi gazeta! Tinerele Nedelea St. Nedelea şi Maria Anghel, care s-au lăsat cu greu convinse să vină în echipa tineretului. Nu după mult timp însă au cerut să fie primite şi în U.T.M. Ele nu lipsesc astăzi nici de la discuţiile pe care le poartă inginerul Maria Duţu cu utemiştii şi tinerii în jurul problemelor agrotehnice, nici de la cititul în colectiv al ziarului, nici de la audiţiile de radio. Sînt prezente chiar şi pasionate atunci cînd echipa de fotbal a gospodăriei se antrenează sau susţine vreun meci în al cărui succes îşi pun şi ele la contribuţie forţa plămînilor: „Hai Scînteia, hai Scînteia, ura!"

Fruntaşi mai sînt şi utemiştii Grigore Valenschi şi surorile Olimpia şi Atena Păun şi mulţi alţii. Că utemistul Gheorghe Tîrziu e printre primii nici nu mai încape vorbă. În primul rînd e membru al comitetului, apoi e şeful echipei fruntaşe. Cu aceeaşi echipă a muncit în campania din toamna trecută, cu aceeaşi echipă în campania de primăvară a acestui an şi tot cu ea a venit la aria tineretului. Primăvara aceasta a intrat în întrecere cu echipa utemistului Gheorghe Popa care nu-i de lepădat şi a întrecut-o.

El s-a dovedit un bun agitator în rîndurile colectiviştilor şi în primul rînd între membrii familiei sale. Locuieşte împreună cu fratele lui, Ştefan şi cu un tată bătrîn. Dar mai are un frate, Constantin Tîrziu, care nu a vrut nici în ruptul capului să intre în gospodărie. A stat de vorbă cu frate-său şi cu nevasta acestuia de nenumărate ori, le-a dovedit cu fapte că munca în colectiv e mai spornică şi pînă la urmă Constantin a făcut o cerere. Curînd va fi pus în discuţia adunării şi va deveni colectivist...

LA G.A.C. „HRISTO BOTEV" DIN SATUL CIOCÎRLIA

Primele vorbe spuse cu căldură pe care le-am auzit din gura inginerului, tovarăşul Alexandru Fierbinţeanu, erau: „Cu tineretul facem treabă anul acesta". După cum ne-a mărturisit chiar el, în urmă cu un an nu ar fi putut să facă o astfel de afirmaţie.

În fruntea organizaţiei de bază U.T.M. stă acum o tovarăşe capabilă, inimoasă — Leana Păcuraru, care nu se pierde în vorbe. Ea se ocupă de fiecare utemist, de fiecare tînăr. Cînd Maria Bucur a început să se sustragă de la sarcinile organizaţiei, motivînd greutăţi familiare, că este căsătorită şi trebuie să aibe grijă de gospodărie şi aşa mai departe, Leana Păcuraru s-a dus la ea acasă şi i-a spus doar cîteva cuvinte:

— Te-ai căsătorit şi vrei să devii desigur o femeie fericită. Vreau de aceea să-ţi spun, că fericirea nu vine de-a gata stînd acasă; vino alături de noi, munceşte şi învaţă cu noi şi îţi va fi bine. Ne vom bucura împreună, noi de fericirea ta şi tu de a noastră.

După cîteva zile secretara U.T.M.-ului a mai trecut odată pe la Maria Bucur, dar de data aceasta nu singură. Cu ea a venit şi secretarul organizaţiei de partid şi inginerul. Tînăra femeie i-a întîmpinat veselă:

— Ştiu pentru ce aţi venit. Ne aşteaptă cîmpul. Frumoasă recoltă, n-am ce zice. Zilele astea m-am gîndit mult la voi. Aveţi dreptate. Mîine vin la lucru...

De atunci au trecut doar cîteva luni. Maria Bucur s-a dovedit a fi o bună organizatoare a muncii pentru întreţinerea culturilor iar astăzi ea este şefa unei echipe de tineret fruntaşe la strîngerea recoltei...

Da, asta-i muncă politică. Să-l lămureşti pe om şi să reuşeşti să-l convingi.

— Înainte vreme — ne povestea tovarăşul Fierbinţeanu, care este şi membru al biroului raional U.T.M. — făceam muncă de paradă. Şedinţe peste şedinţe, fără număr şi cu rezultate puţine. Acum facem o singură adunare pe lună, dar adunare. Utemistul ştie o lună întreagă ce are de făcut. Odată la două săptămîni organizăm cîte o reuniune tovărăşească. Ne deplasăm uneori şi la oraş. Iată, săptămîna trecută, după ce ne-am terminat munca la cîmp am fost la Constanţa şi am văzut o piesă de teatru foarte frumoasă: „Nunta fără zestre".

...O cameră modest mobilată: un dulap de sticlă cu tot felul de borcane şi eprubete. Două rafturi cu cîte două, trei policioare, pline şi ele, un birou simplu. Aci lucrează inginerul. Utemiştii numesc această încăpere „Laboratorul gospodăriei". Într-un anumit fel îşi merită denumirea. Tinerii au făcut aci multe experienţe folositoare. Alexandru Fierbinţeanu îi învăţa în timpul liber cum se combate zabrusul (gîndacul ghebos care atacă grîul), teminecusul (un alt gîndac dăunător) şi cîte şi mai cîte.

Cînd organizaţia de partid a pus problema însămînţatului grîului în rînduri încrucişate în diagonală, utemiştii au fost primii care au răspuns acestei chemări, însămînţînd 32 de hectare. Iar cînd unii colectivişti mai în vîrstă, cum sînt Iordan Răileanu, Constantin Andrei şi alţii s-au împotrivit, utemiştii le-au răspuns cu voiciune: „toamna se numără bobocii".

N-a venit încă toamna dar dreptatea s-a dovedit a fi de partea acelora cu sufletul tînăr: grîul însămînţat după regulile agrotehnice a dat peste 3.000 de kilograme la hectar.

Utemiştii din G.A.C. „Hristo Botev", ca şi cei din alte organizaţii de bază U.T.M., prin faptele lor simple îşi aduc astfel contribuţia la biruinţa noului.

M. BURAN

Să se facă în fine... lumină

Pe uliţa „Valea Lupului", ca de altfel în întreaga comună Petroşiţa din raionul Pucioasa, a fost instalată lumina electrică.

Tare mîndri şi bucuroşi au fost ţăranii muncitori, cînd primele becuri au prins să lumineze uliţele şi casele lor.

Dar bucuria lor a fost de scurtă durată. De cîteva luni becurile de pe uliţa „Valea Lupului" s-au stins şi aşa au rămas.

S-au făcut intervenţii. Dar totul a fost zadarnic.

Pe uliţa „Valea Lupului" nu mai arde lumina electrică şi cu toate acestea, locuitorii plătesc iluminatul în mod normal deoarece tovarăşul Pascu Ion, casierul sfatului are un principiu: arde, nu arde, taxa se plăteşte. Cînd este însă întrebat de ce nu arde lumina pe această uliţă el răspunde că de „competenţa" sa sînt doar încasările. Restul îl priveşte pe preşedintele sfatului.

Preşedintele sfatului comunal promite ţăranilor mereu că se va face... lumină, dar totul se rezumă doar la promisiuni.

Ar fi bine măcar acum să se facă în fine... lumină.

Corespondent
NEACŞU D. MARIN

Ziua minerului sovietic

Astăzi întreg poporul sovietic sărbătoreşte Ziua minerului. Această sărbătoare e un prilej de trecere în revistă a succeselor şi realizărilor minerilor sovietici.

În ceea ce priveşte mecanizarea procesului de producţie în mine, Uniunea Sovietică a întrecut de mult statele capitaliste, ocupînd primul loc în lume. Cele mai perfecţionate maşini sînt puse la îndemîna minerilor de uzinele sovietice. Constructorii de maşini din Ural, Siberia, Ucraina dau zilnic industriei carbonifere sovietice maşini şi utilaj modern.

Pe lîngă havezele moderne de tăiat cărbuni, combinele miniere sînt maşini obişnuite în majoritatea minelor. Combina „Donbass" adună cărbunele, îl fărîmiţează în bucăţi, îl încarcă pe transportoare. Întreg acest proces se desfăşoară simplu şi ritmic. Productivitatea acestei combine este de 10—15 mii tone cărbune pe lună. Procesele de bază ale extracţiei cărbunelui sînt mecanizate şi automatizate în majoritatea minelor sovietice.

O grijă deosebită poartă statul sovietic pentru asigurarea securităţii muncii minerilor. S-a reorganizat transportul subteran, s-au introdus lămpi cu lumina de zi. Numai în primul trimestru al acestui an au fost alocate peste 70.000.000 ruble pentru securitatea muncii minerilor. Pentru continua îmbunătăţire a tehnicii securităţii muncii minerilor au fost alocate peste 300 milioane ruble în acest an.

Pentru a-şi petrece plăcut timpul liber minerii au la dispoziţie case de cultură, biblioteci, vile în staţiuni balneo-climaterice. În apropierea bazinului Krivoi-Rog la dispoziţia minerilor a fost pusă de curînd o nouă casă de odihnă. Aceasta este a şaptea casă de odihnă pentru minerii din Krivoi-Rog, înfiinţată în anii celui de al V-lea plan cincinal. În Kuzbass au fost create 12 profilactoare. De la începutul acestui an profilactoarele din Kuzbass au deservit aproape 4.000 mineri. În afară de aceasta, organizaţiile sindicale au trimis în cursul ultimului an 3150 mineri la sanatorii şi 5500 la case de odihnă. În Kuzbass există în prezent 375 de biblioteci săteşti cu un fond de 1.200.000 cărţi.

Răspunzînd prin fapte grijii de care se bucură din partea guvernului şi a Partidului Comunist, minerii sovietici obţin noi şi însemnate succese. În aceste zile se desfăşoară larg întrecerea socialistă în cinstea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., noi angajamente sînt îndeplinite şi depăşite. La fiecare trei zile, minerii din mina nr. 4—6 din Kiseliovsk extrag o tonă de cărbune peste plan. În Donbass, productivitatea combinei „Gorniak" a atins 11.200 tone pe lună. În cinstea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. minerii s-au angajat să extragă cu această combină pînă la 18.000 tone cărbune pe lună. În comparaţie cu anul trecut, productivitatea muncii la trustul „Uralruda" a crescut în acest an cu 12.4 la sută. Scăzînd preţul de cost, veniturile acestui trust au crescut cu peste 3 milioane ruble.

Ca recompensă pentru munca depusă şi pentru succesele deosebite obţinute, în cinstea zilei minerului 1600 de mineri din Donbass, Kuzbass, Karaganda, Asia Centrală, Gruzia şi Orientul Îndepărtat au primit titlul de „Miner fruntaş" iar peste 4.000 mineri au primit insigna „Fruntaş al întrecerii socialiste" şi diplome de onoare.

Brigada de tineret din mina nr. 3, trustul „Stalinugol" este fruntaşă în regiunea Kemerovo. Într-o lună brigada înaintează cîte 125 metri, de două ori şi jumătate peste normă.

În fotografie: D. Karelin, şef de sector din mina nr. 3 (stînga) urmăreşte munca celui mai bun miner din frontul de înaintare, A. Şeihutdinov, membru al brigăzii.

Vizita unor senatori americani la Bucureşti

La 25 august a sosit la Bucureşti senatorul american George W. Malone împreună cu soţia sa. Senatorul Malone este membru al partidului republican.

La 26 august a sosit în Capitală, venind de la Moscova senatorul Allen Joseph Ellender membru al partidului democrat din Statele Unite.

În cursul zilei de 26 august ambii senatori au vizitat uzinele „Republica". În seara aceleaşi zile Uniunea Interparlamentară din ţara noastră a oferit o masă celor doi senatori. Masa a decurs într-o atmosferă cordială.

La 27 august senatorul Allen Joseph Ellender a vizitat Gospodăria Agricolă Colectivă „Gh. Dimitrov", iar senatorul Malone a vizitat Gospodăria Agricolă de Stat „Bragadiru".

În cursul zilei de 27 august senatorul Malone a părăsit Capitala plecînd cu avionul la Sofia. În după amiaza aceleaşi zile senatorul Ellender a fost primit de preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, dr. Petru Groza şi de ministrul Afacerilor Externe, Simion Bughici.

ŞTIRI SPORTIVE

BELGRAD 27 (Agerpres). — Echipa de lupte clasice Dinamo Bucureşti a repurtat un frumos succes în cadrul turneului internaţional de la Pola din R.P.F. Iugoslavia. Luptătorii dinamovişti au cucerit „Cupa Jadran", obţinînd în cele 7 întîlniri, 6 victorii şi un meci egal în faţa unor echipe de valoare recunoscută din R. P. Polonă, Suedia, R.P.F. Iugoslavia, Austria şi R. F. Germană.

In ultima întîlnire, luptătorii bucureşteni au învins cu scorul categoric de 8—0 echipa suedeză Eslov. In cadrul turneului, la individual, cele mai frumoase comportări le-au avut I. Cernea, M. Schultz, D. Cuc şi M. Beluşica.

★

BRUXELLES 27 (Agerpres). — Campionatele europene de canotaj academic masculin au intrat în faza finală. La 27 august s-au desfăşurat pe baza nautică „La Gantoise" din apropierea oraşului Gand semifinalele probelor în care au fost desemnate echipajele ce se vor întrece astăzi în finale.

După ce în recalificări au ocupat primul loc în seria a 4-a, vîslaşii romîni din echipajul de 4 fără cîrmaci au produs o mare surpriză în semifinale cîştigînd cu uşurinţă victoria cu timpul de 6'38"8/10 înaintea echipajelor Danemarcei, Italiei şi U.R.S.S. În urma acestui succes echipajul R.P.R. împreună cu echipajele Danemarcei, R.P.F. Iugoslaviei, cîştigătoarea celeilalte semifinale şi Finlandei s-a calificat pentru finala probei.

In finala probei de schif individual s-au calificat Tiukalov (U.R.S.S.), Kocerka (R.P. Polonă), Kelly (S.U.A.), şi Van Mesdag (Olanda).

Numeroase cărţi pentru tineretul minorităţilor naţionale

Convorbire cu tov. Nicolae Tuie — director adjunct al Editurii Tineretului

Intrebare: Ce lucrări din literatura romînă, sovietică şi universală au fost traduse în limbile minorităţilor naţionale de către Editura Tineretului?

Răspuns: Tipărirea literaturii pentru copiii şi tineretul minorităţilor naţionale din ţara noastră a constituit o permanentă grijă a editurii, încă de la înfiinţarea ei.

Cifra totală a cărţilor publicate în limbile minorităţilor naţionale se ridică la aproximativ 400 titluri într-un tiraj de 1.528.000 exemplare, dintre care 38 titluri într-un tiraj de 151.500 exemplare au apărut anul acesta.

Dintre cărţile traduse în cursul acestui an, cărţi ce s-au bucurat de un real succes în rîndurile cititorilor, sînt de reţinut cărţile pentru copii: „Marea bătălie de la Iazul Mic" de O. Pancu Iaşi apărută în limbile maghiară şi germană, „Umbreluţa de argint" de Dan Faur, tradusă de asemenea în limba maghiară şi limba germană, „Pe colina cu salcîmi" de M. Iosif, o lucrare pentru preşcolari intitulată „Oul năzdrăvan" de I. Istrate şi o lucrare ştiinţifică pentru pionieri şi şcolari „Povestiri despre electrochimie" de Al. Băneanu, toate în limba maghiară, iar în limba germană a apărut cartea „O călătorie în univers" de I. M. Ştefan.

Pentru tineretul maghiar a fost tradus romanul istoric „Nicoară Potcoavă" al maestrului Mihail Sadoveanu.

De asemenea, au văzut lumina tiparului lucrările „Lenţa" de Fr. Munteanu în limba sîrbă, „Pîine albă" de D. Mircea, în limbile germană şi maghiară, romanul istoric „Mitruţ al Joldi" de C. Ignătescu în limba maghiară şi lucrarea în versuri „Cîntec de leagăn" de M. Breslaşu, în limba germană.

Pentru a face cunoscută copiilor şi tineretului minorităţilor naţionale din ţara noastră literatura sovietică, au fost traduse printre altele, minunatele „Povestiri" din viaţa vînătorilor şi animalelor ale scriitorului V. Bianchi, romanul pentru copii „Pe Volga" de M. Prilejaeva, în limba germană „Cămara soarelui" de Prişvin şi povestea hazlie „Mustăciosul vărgat" de S. Marşak în limba maghiară. În limba sîrbă a apărut lucrarea lui A. Barto „Fetiţa murdară", care satirizează proastele deprinderi ale unor copii.

De asemenea, a fost dat tineretului maghiar din ţara noastră romanul lui V. Beliaev „Oraş la mare".

Din literatura clasică universală menţionăm apariţia lucrărilor „Cei trei urşi" de L. Tolstoi şi „Motanul încălţat" de Ch. Perrault în limbile maghiară, germană şi sîrbă, precum şi apariţia mult aşteptatului volum „Povestiri alese" de fraţii Grimm.

Intrebare: Ce lucrări originale din literatura minorităţilor naţionale au fost editate de către Editura Tineretului?

Răspuns: În ultimul timp, în mod deosebit, colectivul redacţional a mers pe linia publicării a cît mai multe şi mai bune lucrări semnate de scriitori în limbile minorităţilor naţionale din ţara noastră.

Scriitorul maghiar Erik Majtenyi a dat copiilor două lucrări în versuri, una intitulată „Micii marinari" şi una din viaţa animalelor intitulată „Iepuraşii călători".

Tot pentru copiii maghiari au fost tipărite cărţile „Oaspeţii lui Rez Mihaly" de Nagy Istvan, lucrare ce s-a bucurat de un deosebit interes din partea cititorilor, „Zorile lui Balogh Eszti" de Horvath Istvan şi „De ce e mărul rotund" de Astalos Istvan, povestire scrisă cu mult haz şi plină de învăţăminte pentru cititori.

De asemenea, au văzut lumina tiparului o plachetă în versuri intitulată „Pe drum" de Erik Majtenyi, „Comoara Carpaţilor" de Meheş Gyorgy în care este descrisă o expediţie ştiinţifică pornită în căutarea unor preţioase zăcăminte, „Bradul alb" de F. Sandor, „A înflorit rozmarinul" de Bognar Imre, precum şi alte lucrări primite cu multă bucurie de tinerii cititori.

În limba germană au fost tipărite lucrările lui Else Kornis, „Mereu înainte" şi „La grădiniţă", „Cum să desenăm" de W. Gundhardt, „Tocul rezervor" de Bety Csog Bell, precum şi „Rubezahl şi geamgiul Iokl", basm dramatizat de tînărul scriitor german Paul Schuster.

Intrebare: Ce lucrări în limbile minorităţilor naţionale vor vedea în curînd lumina tiparului?

Răspuns: Planul de apariţie al editurii prevede, pînă la sfîrşitul anului, apariţia unor lucrări valoroase semnate de scriitori ai minorităţilor naţionale precum şi traduceri din literatura romînă, sovietică şi universală.

Astfel, pentru cititorii de limbă maghiară se pregătesc printre altele placheta de versuri „Cui pe cui se scoate" ce cuprinde două poezii în care cunoscutul clasic maghiar S. Petöfi împărtăşeşte cititorilor cîteva întîmplări din copilăria sa, un volum de „Fabule" de A. Fay, cartea lui M. Zsigmond, „Să fii bun pînă la moarte" şi „Domnişoara, fata soarelui" de E. Benedek.

Traduse din limba romînă, vor apare „Cîntec de leagăn al Doncăi" de Marcel Breslaşu, pentru pionieri şi şcolari, iar pentru preşcolari şi şcolarii mici „Piuici şi fraţii lui mici" de A. Toma.

Demn de reţinut este apariţia într-un viitor apropiat a colecţiei „Biblioteca şcolarului" în limba maghiară, colecţie ce va cuprinde valoroasele opere ale clasicilor maghiari, romîni şi universali.

Dintre cărţile ce se pregătesc în limba germană, remarcăm prima lucrare originală a tînărului scriitor Paul Schuster, „Dracul şi domnişoara din mănăstire", un volum de povestiri pentru şcolarii mici semnat de Hedi Hauser, o culegere de povestiri şi legende din Banat de Alex. Tietz, precum şi un volum despre păţaniile unei fetiţe de 5 ani intitulat „Ecaterina cea mică" de Else Kornis.

Din limba romînă vor fi traduse „Ana Nucului" de Remus Luca, volum ce se bucură de o nouă prezentare grafică şi „Nuvele şi povestiri" de B. St. Delavrancea în traducerea lui Pilder Hermine.

Va apare de asemenea în limba sîrbă „Marea bătălie de la Iazul Mic" de O. Pancu Iaşi, „Tăunul" de E. Voinici care înfăţişează lupta revoluţionarilor italieni din secolul trecut, precum şi romanul aşteptat cu justificată nerăbdare de cititori, „Robinson Crusoe" de Daniel Defoe.

Întregul nostru colectiv redacţional se străduieşte ca apariţia acestor cărţi să se facă în condiţii cît mai bune în ceea ce priveşte prezentarea artistico-grafică, iar traducerile să fie la nivelul originalului.

Insemnări dintr-o călătorie

Staţiunea climaterică Stîna de Vale cu o altitudine de 1100 m., străjuită din toate părţile de masivi încărcaţi cu brazi seculari, a fost un loc căutat mai mult pentru faptul că în apropierea ei se află peştera de la Meziad, renumită pentru frumuseţea ei şi apreciată a doua ca mărime din Europa. Nişte afacerişti clădiseră un hotel la „Stîna" întrevăzînd posibilitatea de cîştiguri mari de la vizitatori autohtoni şi străini ai peşterii. De abia în anii regimului popular Stîna de Vale, devine un loc de recreaţie şi odihnă pentru oamenii muncii. Fiind la o distanţă de cîteva ore de Oradea şi nu prea departe nici de Cluj, staţiunea, peştera ei şi peisajul bogat şi variat, atrag numeroşi vizitatori, oficiile de turism programînd săptămînal excursii în aceste locuri.

In cele cîteva ore de cînd sînt aci aflu o mulţime de lucruri. Nu a trecut mult şi am o mulţime de noi cunoştinţe. Dar, să vi prezint şi dvs.: Iată de pildă pe Vlăduţ Ion curelar de la fabrica „Kirov" din Bucureşti, un tînăr care-mi vorbeşte cu drag de meseria lui, de tovarăşii săi de muncă. — S-a cîntărit azi dimineaţă şi, mărturiseşte el, în 15 zile de cînd este aci a „prins" 4 kg.

— Ştii tovarăşe, cînd am primit biletul mi s-a spus că nu am voe să viu înapoi cu vechea greutate. Şi la noi sarcinile sînt sarcini, nu se discută!

Am cunoscut pe Tatina Vlad studentă în anul II la Universitatea „C. I. Parhon"; a muncit mult — şi-a trecut însă cu succes toate examenele şi facultaea a trimis-o aci să se odihnească. Florea Gabriel, activist, Popescu Silvia, soră la un spital din Bucureşti, Seiciuc Teodor, inginer zootehnician la Vidra, Solomon Aurel, sticlar din Mediaş, Predescu Maria legătoare la Combinatul Poligrafic I. V. Stalin şi alţii. Toţi îmi vorbesc de vacanţa lor, de minunatele locuri vizitate, de cascada „Moara dracului" cu o cădere de apă de la 50 de metri înălţime, de frumuseţea Văii Drăganului, de vîrful Poienii, de Peştera de la Meziad cu cele 5 etaje ale ei, cu stalagmite şi stalactite mari de cîte 5 metri, de tot ce le-a încîntat privirea, de tot ce se pot bucura ei astăzi, de tot ce nu puteau nici măcar visa părinţii lor.

A doua zi, în primele ceasuri ale zorilor o pornim la drum. Oameni care pînă mai ieri nici nu se cunoşteau dovedesc astăzi că pot forma un colectiv. Nimeni nu lipseşte. Drumul nu-i uşor, pante abrupte, coborîşuri repezi, obstacole nebănuite ne stau în faţă; dar natura răsplăteşte pe cei ce se încumetă s-o înfrunte. Ne oprim pentru popas într-o micuţă poiană însorită, scăldată de apele vioaie ale unui pîrîiaş. De aci putem privi în voie măreţia munţilor noştri dragi ce ni se aştern la picioare şi lîngă noi buchetul de stînci prăpăstioase ce formează „Săritura Iedutului".

Ascultăm înfioraţi trilul păsărelelor, şi foşnetul bătrînelor păduri; un tovarăş cîntă din muzicuţă de gură, altul îşi pregăteşte aparatul fotografic, fetele prepară gustări.

Privesc la ceas, încă cîteva minute şi ajung la Oradea. De aci un autobus vopsit proaspăt şi rotofei ca un harbuz mă poartă repede pe un drum asfaltat la băile „Victoria".

Pînă la clădirea administraţiei unde poposesc, întîlnesc în drumul meu alei curate, parcuri încărcate cu flori, bănci plasate în umbrarul pomilor, un teatru în aer liber şi toate te îndreptăţesc să crezi că o mînă harnică, pricepută şi cu dragoste de oameni deretică aici. Oameni se văd puţini — la ora aceasta sînt la ştrand, sau la băile termale, mă lămureşte surîzînd directorul staţiunii.

Ii pun nenumărate întrebări, la toate îmi răspunde şi aflu că pînă în 1944, staţiunea nu avea nici un fel de instalaţie medicală, iar odată cu retragerea hoardelor naziste totul a fost pustiit şi năruit. Tancuri grele au trecut p-aicea, iar sanatoriul fusese transformat în grajduri pentru cai. Civilizaţia lui Hitler şi-a spus şi aci cuvîntul. După război a fost complect reamenajat. Instalaţii produse în U.R.S.S., Cehoslovacia, sau în ţara noastră de electrofizioterapie, ultra violete, infraroşii, şi radiologie au fost instalate aci. S-a înfiinţat o policlinică model, o sală de gimnastică medicală, s-au făcut săli speciale de odihnă şi masaj, s-a refăcut complect ştrandul cu apă termală în aer liber, s-a montat o staţiune de radioamplificare, s-a făcut un club şi o bibliotecă înzestrată cu 4000 volume, a fost amenajată o sală de festivităţi cu scenă iar de curînd un teatru în aer liber. An de an se mai adaugă aci cîte ceva.

Incep să mă aclimatizez; îl cunosc deja pe Pavel Gheorghe, mecanic la uzinele textile „Moldova" din Botoşani, pe Paraschiv Marin, lăcătuş la uzinele „Semănătoarea" din Bucureşti, etc. Toţi sînt vioi, bine dispuşi.

Am vizitat sălile de odihnă, biblioteca şi instalaţiile speciale pentru reumatologie. Peste tot domneşte o curăţenie exemplară. Pacienţii, fie că sînt la o şedinţă de ultraviolete sau de electrofizioterapie, se bucură de îngrijirea atentă a medicilor şi surorilor. După tratamentul propiu zis ei pot juca şah, şubah, se pot plimba prin splendidele alei înflorite, sau pot citi la bibliotecă cărţi din domenii diferite. Totul este aranjat aci ca oamenii muncii să-şi poată îngriji minuţios sănătatea, iar după tratament să-şi poată întrebuinţa folositor timpul liber.

Imi iau rămas bun de la toţi şi pentru că, călătorului îi stă bine cu drumul, mîine voi pleca la ultima staţiune pe care o voi vizita: la Tuşnad.

★

...Micul meu bagaj a rămas în clădirea administraţiei C.C.S. iar acum pornesc la drum cu aparatul fotografic. Facem un tur prin staţiune „de acomodare" cum zice directorul. Sînt o lecuţă necăjită, nori ameninţători se adună întunecînd cerul. — Şi văd atîtea lucruri frumoase! Vizitez biblioteca — aci aflu că se găsesc 21.000 de volume editate în romînă, maghiară, germană şi franceză; aproape necontenit vin tovarăşi care cer cărţi sau le aduc pe cele citite. Ieşim afară — timpul se joacă cu cei veniţi la odihnă, acum e frumos şi peste cîteva minute o rafală de ploaie scaldă pe imprudenţii ieşiţi la plimbare. Printre aceştia este şi Mănoiu Petre din ansamblul C.C.S. venit la odihnă împreună cu alţi tovarăşi ai ansamblului. Pentru diseară ei pregătesc un spectacol. Ploaia s-a potolit. Soarele, bătrîn posnaş, scoate capul după paravanul norilor şi ne invită la plimbare. Astfel o cunosc pe Dragomir Maria casieră la un O.C.L. din Giurgiu, pe Sireteanu Constantin — furnalist din Hunedoara — pe inginerul Dumitrache Constantin — petrolist, ambii fruntaşi în producţie veniţi aci cu familiile lor. Acum ne plimbăm cu barca în splendidul lac artificial, de unde se văd în depărtare înălţimile ameţitoare ale stîncii Şoimilor, punct turistic apreciat de vizitatori pentru frumuseţea sălbatică a peisajului. Nu sînt mai mult decît 15 minute de la ploaia amintită şi plaja din jurul lacului s-a şi umplut de amatorii de apă şi soare.

Se lasă seara. In jurul restaurantului-cantină au şi apărut primele grupuri gălăgioase venite din excursii, de la plajă sau de pe la vile. După masă vor merge la spectacol, alţii la cinematograf, vor dansa pe ringuri de dans din apropierea plajei, sau se vor strînge în jurul aparatului de radio aşteptînd ultimele ştiri externe sau rezultatele sportive. Este ora 22,30 — la ora asta mai toţi se îndreaptă spre vilele lor.

...Gara Tuşnad. — Aştept acceleratul pentru Bucureşti şi fără să vreau gîndu-mi aleargă înainte. — Voi revedea frumoasa vale a Prahovei cu munţii şi aşezările ei minunate de care privirile nu se pot sătura niciodată.

Am făcut o călătorie frumoasă, am fost martorul bucuriei de a se odihni a oamenilor muncii.

R. COSTIN

Iată două aspecte din această călătorie: prima fotografie înfăţişează pe cîţiva dintre cei aflaţi la odihnă în staţiunea Stîna de Vale, iar cea de a doua un cor voios improvizat de vizitatorii Tuşnadului.

Dezarmarea – o necesitate vitală pentru asigurarea păcii

La deschiderea sesiunii de la New York a subcomitetului Comisiei ONU pentru dezarmare

La 29 august, la New York, își reia lucrările subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, în lumina spiritului conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. In prezent, mai mult decît oricînd în trecut, problema dezarmării este examinată în condiții de natură să favorizeze ajungerea la un acord. Pașii pe calea destinderii internaționale au dovedit cu deosebită putere necesitatea de a se pune capăt cursei înarmărilor și de a se destina unor folosințe pașnice uriașele resurse materiale care se cheltuiesc în domeniul militar. Popoarele știu din experiența pe care au acumulat-o că cursa înarmărilor poate duce numai către un război și de aceea ele luptă pentru a pune capăt acestei curse și pentru a înlătura astfel nefastele ei consecințe. Și aceasta cu atît mai mult cu cît în zilele noastre primejdia pentru pace pe care o reprezintă înarmarea febrilă și nemăsurată este accentuată de faptul că energia nucleară poate fi folosită ca o teribilă armă de exterminare în masă. Tocmai de aceea, popoarele asociază cerinței lor ca armamentele să fie reduse și pe aceea ca armele atomică și cu hidrogen să fie interzise.

„Războiul rece" a provocat o stare de neîncredere în relațiile dintre state și cu deosebire în relațiile dintre marile puteri. Or, problema dezarmării mai ales datorită complexității aspectelor privind controlul și inspecția nu își poate găsi rezolvarea decît în măsura în care neîncrederea este înlăturată. Marele merit al propunerilor sovietice din 10 mai în domeniul dezarmării, constă tocmai în faptul că exprimă dorința sinceră, consecventă a U.R.S.S. de a se realiza un acord. Propunerile sovietice vin în întîmpinarea propunerilor occidentale în ceea ce privește nivelul forțelor armate ale celor cinci mari puteri și anume: pentru U.R.S.S., S.U.A. și R. P. Chineză între 1.000.000—1.500.000 oameni, iar pentru Franța și Marea Britanie cîte 650.000 oameni. De asemenea, propunerile sovietice din 10 mai cuprind măsuri practice pentru efectuarea în două etape a reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice. Interzicerea totală a armelor atomică și cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă urmează să intre în vigoare în a doua etapă, după ce reducerea forțelor armate și a armamentelor clasice se va fi înfăptuit în proporție de 75 la sută.

La conferința de la Geneva, delegația sovietică a reînoit propunerile sale, propunînd de asemenea ca statele participante la conferință să-și asume chiar de pe acum obligația de a nu folosi primele arma atomică și cu hidrogen și să apeleze la celelalte state să procedeze la fel. Utilitatea unui asemenea angajament solemn decurge din posibilitatea ca realizarea unei înțelegeri în problema dezarmării să necesite timp îndelungat.

Discutarea la Geneva a problemei spinoase și multilaterale a dezarmării a arătat că există multe posibilități pentru ca ajungerea la un acord să devină o realitate. Delegația sovietică și-a exprimat convingerea că se poate trece la reducerea efectivelor forțelor armate fără amînări. In această privință s-a indicat posibilitatea de a reduce contingentele militare cu numărul trupelor retrase de pe teritoriul Austriei. Uniunea Sovietică a oferit și un exemplu prin hotărîrea de a reduce efectivul total al trupelor sovietice cu numărul trupelor reatrase din Austria. Dar nu numai atît. Guvernul sovietic a hotărît ca pînă la 15 decembrie 1955 să micșoreze cu 640.000 oameni efectivul forțelor armate ale Uniunii Sovietice. Este un act de mare însemnătate deoarece creează un climat favorabil destinderii pe mai departe a situației internaționale precum și reușitei lucrărilor subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Ecoul acestei hotărîri a fost deosebit de mare în lumea întreagă. Un reprezentant al Ministerului de Externe britanic a declarat că „Anglia salută această hotărîre a guvernului sovietic, care este o consecință a îmbunătățirii situației în relațiile internaționale în urma conferinței de la Geneva". In comentariile presei internaționale și ale oamenilor politici se subliniază că Uniunea Sovietică dovedește prin fapte dorința sinceră de pace, ceea ce nu poate să nu influențeze în sens pozitiv întreaga desfășurare a relațiilor dintre state și mai ales dintre marile puteri. Trebuie menționată ca o contribuție la cauza destinderii internaționale și hotărîrea guvernului cehoslovac de a reduce efectivul armatei cehoslovace cu 34.000 de oameni pînă la 28 decembrie 1955. Dacă exemplul sovietic și cel cehoslovac ar fi urmat și de statele occidentale, fără îndoială că atmosfera internațională s-ar îmbunătăți considerabil, făcînd loc unei mai mari încrederi între state.

Problema dezarmării este strîns legată de problema controlului și inspecției asupra dezarmării. Dacă punctele de vedere sovietic și occidental coincid în esență sau s-au apropiat simțitor în ceea ce privește nivelul efectivelor forțelor armate ale marilor puteri, reducerea armamentelor și interzicerea în etape a armei atomice, mai există însă o seamă de dificultăți în ceea ce privește acceptarea unanimă a modalităților de control și inspecție. In propunerile din 10 mai, guvernul sovietic s-a pronunțat pentru o metodă de control foarte radicală și anume ca organul internațional de control să creeze fără întîrziere în scopul prevenirii unui atac prin surprindere al unui stat împotriva altuia, posturi de control pe teritoriile tuturor statelor respective, pe bază de reciprocitate. Deplasările și concentrările periculoase de forțe militare ar putea fi supravegheate prin posturile de control instalate în marile porturi, la nodurile de cale ferată, pe autostrăzi și aeroporturi.

La Geneva, reprezentanții puterilor occidentale au făcut o seamă de propuneri dintre care unele pot, desigur, să contribuie într-o anumită măsură la realizarea dezarmării. Guvernul sovietic a arătat că studiază toate aceste propuneri și va depune eforturi pentru apropierea diferitelor puncte de vedere. N. A. Bulganin a subliniat recent: „Firește că noi sîntem cei mai convinși adepți ai propriilor noastre propuneri în problemele reducerii armamentelor și interzicerii războiului atomic, însă noi nu refuzăm să examinăm cu toată seriozitatea orice alte propuneri pătrunse de năzuința de a găsi căile de rezolvare a acestor probleme".

Lucrările sesiunii de la New York a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare sînt așteptate cu un justificat interes. Jules Moch, reprezentantul francez în subcomitet, a declarat înaintea plecării la New York că este „mai optimist ca oricînd și această atitudine este mai justificată ca oricînd. Ultimele progrese ale păcii sînt ireversibile. Nimic nu le va putea da înapoi". Opinia publică este convinsă că este posibil să se realizeze un real progres pe calea dezarmării. Inițiativele sovietice au deschis calea iar reușita conferinței internaționale de la Geneva pentru folosirea pașnică a energiei atomice a întărit speranțele popoarelor. Ziarele occidentale au numit această conferință „dezghețul atomic". Divulgarea reciprocă a unor informații care pînă nu de mult erau socotite drept secrete a creat o stare de spirit favorabilă perspectivelor realizării unui acord în problema dezarmării.

Popoarele așteaptă ca după iarna grea, îndelungată, a înarmărilor să vină în sfîrșit „dezghețul dezarmării". Povara înarmărilor apasă greu pe umerii maselor. În S.U.A. un muncitor cu un venit anual de 3.500 dolari, deci un muncitor cu o înaltă calificare, plătește drept impozite 1.055 dolari, adică circa 30 la sută din ceea ce cîștigă. Dealtfel chiar președintele Eisenhower a declarat mai de mult într-un discurs rostit în cadrul Asociației americane a redactorilor de ziare că: „Fiecare tun fabricat, fiecare navă militară lansată pe apă, fiecare rachetă produsă înseamnă în ultimă instanță jefuirea celor flămînzi, a celor care suferă de frig și care n-au ce să îmbrace..." Președintele S.U.A. a oferit și unele cifre concludente în această privință. Un singur bombardier greu modern costă mai mult decît 30 de clădiri moderne din cărămidă pentru școli orășenești. Costul unui asemenea bombardier este egal totodată cu cel a două centrale electrice deservind fiecare cîte un oraș cu o populație de 60.000 de oameni.

In lumina acestor cifre ca și a nenumăratelor altor date bine cunoscute nu este greu de înțeles răsunetul propunerilor sovietice de dezarmare, propuneri a căror realizare ar face cu putință ca sumele uriașe pe care statele le cheltuiesc în scopuri militare să servească pentru ridicarea nivelului de trai al popoarelor. Presa arăta că s-a calculat că prin realizarea propunerilor sovietice, suma cu care s-ar reduce alocațiile militare din Franța ar fi suficienta pentru a produce anual în plus 4.000.000 tone cărbune, 69.000 tractoare (calculate în tractoare de 15 c. p.), 600.000.000 sticle cu lapte, 750.000 biciclete, pentru a se construi 60.000 apartamente a cîte 3 camere, 1.600 de școli, 18.000 km. de șosea. Ce poate demonstra mai limpede și mai categoric interesul profund al popoarelor de a se ajunge la o înțelegere trainică în problema dezarmării?

Desigur că în lumea occidentală există oameni care nu doresc dezarmarea. Cine sînt aceștia e ușor de aflat. Sînt magnații industriei de armament și politicienii înrăiți care le fac jocul și care ar vrea să prelungească „războiul rece", transformîndu-l în război cald. Acești profitori ai războiului încearcă să defăimeze inițiativele sovietice și să semene neîncredere. Acești profitori ai războiului uneltesc și tocmai de aceea vigilența opiniei publice trebuie să fie trează. Dușmanii păcii n-au dezarmat, ci numai au bătut în retragere Popoarele trebuie să obțină deplina lor înfrîngere, căci numai astfel pacea va putea fi asigurată, iar îmbunătățirea atmosferei internaționale va da oamenilor simpli sentimentul de securitate indispensabil marilor avînturi creatoare.

Opinia publică mondială, printre care și poporul nostru, așteaptă cu optimism desfășurarea lucrărilor subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Dezarmarea este cerința vitală a popoarelor, iar guvernele, oamenii de stat, nu o pot nesocoti!

EDGARD OBERST

Sesiunea Consiliului Uniunii Internaționale a Studenților

SOFIA 27 (Agerpres). — A.T.B. transmite: După cum s-a mai anunțat, la Sofia s-a deschis cea de a 10-a sesiune anuală a Consiliului Uniunii Internaționale a Studenților. La lucrările sesiunii participă 260 de delegați reprezentînd organizații studențești din peste 60 de țări.

Sesiunea a fost deschisă printr-o scurtă cuvîntare rostită de Hariș Ciandra (India) care a mulțumit organizației de studenți din R. P. Bulgaria pentru primirea cordială făcută delegaților. După adoptarea ordinei de zi participanții la sesiune au fost salutați de D. Popov, președintele Consiliului Popular al orașului Sofia și de M. Zaharieva, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov, în numele tineretului și studenților din Bulgaria.

Raportul asupra primului punct „Mișcarea internațională studențească și sarcinile U.I.S." a fost prezentat de Jiri Pelikan, secretar general al U.I.S.

În cadrul ședinței din seara zilei de 26 august a sesiunii U.I.S. au început discuțiile pe marginea raportului lui J. Pelikan.

Vizita delegației economice iugoslave la Moscova

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

În cursul ultimelor două zile, delegația economică a Republicii Populare Federative Iugoslavia, în frunte cu S. Vukmanovici-Tempo, vicepreședinte al Vecei Federative Executive, a dus la Moscova tratative economice.

S. Vukmanovici-Tempo, șeful delegației, și un grup de delegați au fost primiți de A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., cu care au stat de vorbă despre problemele care interesează cele două părți.

În cursul acestor zile membrii delegației iugoslave au avut întrevederi cu I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior al U.R.S.S., A. G. Seremetiev, ministrul Siderurgiei al U.R.S.S., P. F. Lomako, ministrul Metalurgiei neferoase al U.R.S.S., K. I. Koval, șeful Direcției principale pentru legăturile economice, și cu alți funcționari superiori ai ministerelor și departamentelor sovietice. A avut loc de asemenea o întîlnire a membrilor delegației cu G. P. Kosiacenko, prim-vicepreședinte al Comisiei de stat de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. pentru planificarea de perspectivă a economiei naționale și P. V. Nikitin, prim-vicepreședinte al Comisiei economice de stat de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. pentru planificarea curentă a economiei naționale.

Tratativele membrilor delegației iugoslave cu reprezentanții cercurilor economice sovietice s-au desfășurat în spiritul înțelegerii reciproce și într-o atmosferă deosebit de prietenească.

Declarația lui A. Eden

LONDRA 27 (Agerpres). — După cum relatează agenția Reuter, Anthony Eden, primul ministru al Angliei, a rostit la 27 august un discurs la Stonelay-Park (comitatul Yorkshire) în cadrul unei întruniri a membrilor partidului conservator.

Referindu-se la politica externă, Eden a spus: „După conferința de la Geneva (a șefilor guvernelor — N.R.) s-au făcut multe comentarii pe marginea rezultatelor ei. Au fost rostite multe laude și au fost făcute oarecari observațiuni critice. Nu văd motive pentru excese într-un sens sau în celălalt.

Conferința de la Geneva a fost importantă deoarece pentru prima oară de la terminarea războiului șefii guvernelor celor patru puteri s-au întîlnit și au căzut de acord asupra programului de activitate a miniștrilor Afacerilor Externe. Această întîlnire se va repeta în octombrie la Geneva. Posibilitatea a fost creată; viitorul va arăta ce vom putea obține de pe urma ei".

În continuare Eden a declarat: „Desigur că greutăți există destule și chiar mai mult decît destule. Geneva nu le-a reglementat și ea nu a avut scopul de a le reglementa ci de a face posibilă discutarea lor".

„Dacă cele două părți vor pleca la Geneva ferm hotărîte de a obține reglementarea, iar năzuința noastră este fără îndoială aceasta, sînt convins că ele vor putea micșora prăpastia. Aceasta este mai mult decît ceea ce părea posibil acum un an. În această direcție, la fel ca și în toate celelalte direcții, vom munci, după cum știți, cu perseverență în numele păcii".

Tratativele de la Geneva ale experților în problemele folosirii pașnice a energiei atomice

GENEVA 27 (Agerpres). — Ședințele restrînse ale experților în problemele folosirii pașnice a energiei atomice care s-au ținut la Geneva au luat sfîrșit.

După ședința din 27 august, care a fost prezidată de acad. D. V. Skobelțin, a fost publicată următoarea declarație:

„Între 22 și 27 august reprezentanții Canadei, Cehoslovaciei, Franței, Uniunii Sovietice, Regatului Unit și Statelor Unite s-au întîlnit la Geneva în cadrul unor ședințe restrînse, pentru a discuta problemele garantării folosirii pașnice a energiei atomice și măsurile care să permită preîntîmpinarea folosirii materialelor în alte scopuri.

In cadrul tratativelor au abordat unele aspecte tehnice ale acestor probleme.

Experții tehnici au examinat o serie de propuneri preliminare prezentate de unele țări care au avut drept rezultat un schimb util de păreri tehnice. Aceste probleme urmează să fie examinate de guvernele respective".

Scurte știri

● La 26 august, cu prilejul închiderii expoziției de tablouri ale galeriei de la Dresda și predării lor către poporul german, delegația guvernamentală a R.D. Germane, care se află la Moscova, a organizat o conferință de presă pentru ziariștii sovietici și străini.

● In seara zilei de 25 august, delegația agricolă sovietică a luat parte la prînzul oferit de către Ministerul Agriculturii al Canadei cu prilejul sosirii ei în Canada.

● In cadrul dejunului care a avut loc la Clubul național al presei, dr. Lambert, șeful delegației agricole americane care s-a înapoiat din Uniunea Sovietică, a rostit o cuvîntare. Lambert a declarat că agricultura Uniunii Sovietice se dezvoltă și realizează succese importante în numeroase ramuri.

Telegrame de felicitare cu prilejul zilei de 23 August

Tovarășului dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia sărbătorii naționale — cea de a 11-a aniversare a eliberării Romîniei de către eroica Armată Sovietică, permiteți-mi ca în numele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Albania și al meu personal să vă transmit dvs. și prin dvs. Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, urările mele cele mai cordiale.

Poporul albanez urează din toată inima poporului frate romîn noi victorii în lupta comună pentru apărarea și întărirea păcii, în fruntea căreia se află marea noastră prietenă — glorioasa Uniune Sovietică.

Să trăiască și să se întărească prietenia sinceră și strînsa colaborare dintre popoarele noastre frățești!

Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Albania
HAXHI LLESHI

Telegrama președintelui Republicii Franceze

Excelenței Sale domnului dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia sărbătorii naționale romîne adresez Excelenței Voastre urările mele sincere pentru fericirea dvs. personală și pentru prosperitatea Romîniei.

COTY

Telegrama președintelui Republicii Italia

Excelenței Sale dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R.

București

La fericita aniversare a sărbătorii naționale, doresc să vă ajungă, domnule președinte, cele mai călduroase urări ale țării mele și ale mele pentru prosperitatea poporului romîn și pentru fericirea dv. personală.

GIOVANNI GRONCHI

Excelenței Sale dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia împlinirii unei noi aniversări a sărbătorii naționale romîne, îmi permit a trimite în numele poporului argentinian și al meu personal urările mele de felicitare pentru bunăstarea națiunii dvs., pentru fericirea poporului dvs. și pentru sănătatea personală a Excelenței Voastre.

JUAN PERON
Președintele Republicii Argentina

Telegrama regelui Danemarcei

Excelenței Sale
Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia sărbătorii naționale rog pe Excelența Voastră să primească felicitările mele sincere.

FREDERIK

Telegrama regelui Belgiei

Excelenței Sale dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Vă rog Excelența Voastră, să primiți cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Populare Romîne sincerele urări pe care le exprim pentru prosperitarea dvs.

BAUDOUIN

Telegrama reginei Olandei

Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia sărbătorii naționale vă trimit cele mai bune urări ale mele pentru fericirea și prosperitatea țării dvs.

IULIANA

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

București

Cu prilejul sărbătorii dvs. naționale — cea de a 11-a aniversare a eliberării Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică, permiteți-mi, tovarășe președinte, să vă transmit dvs., și prin dvs. poporului frate romîn și Guvernului Republicii Populare Romîne, cele mai sincere felicitări și urări din partea poporului albanez, a Guvernului Republicii Populare Albania și din partea mea personal.

Poporul albanez se bucură de succesele obținute de poporul frate romîn în decursul acestor 11 ani și îi urează din toată inima să obțină succese și mai mari în construirea vieții sale noi și fericite, în construirea socialismului.

Ambele noastre popoare, în veșnică prietenie cu marea Uniune Sovietică, vor întări neîncetat legăturile strînse de prietenie, relațiile și colaborarea multilaterală, care și-au găsit expresia în Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, semnat la 14 mai 1955 la Varșovia.

Să trăiască și să se întărească prietenia și alianța de nezdruncinat dintre Republica Populară Albania și Republica Populară Romînă!

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania
MEHMET SHEHU

Excelenței Sale dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale

București

Excelență,

Am onoarea să informez Excelența Voastră că am primit instrucțiuni să transmit, în numele președintelui și poporului Statelor Unite ale Americii, bune urări pentru poporul din Romînia cu ocazia acestei aniversări.

Primiți, Excelență, asigurarea considerațiunilor mele cele mai distinse.

SS. HAROLD SHANTZ

Tovarășului SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

București

Primiți, tovarășe ministru, sincerele mele urări cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării poporului frate romîn.

Urez ca alianța strînsă și colaborarea frățească dintre popoarele noastre să contribuie cu și mai mult succes la marea cauză a construirii socialismului în țările noastre și la asigurarea unei păci trainice.

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Ungare
JANOS BOLDOCZKI

Domnului SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

București

Cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării poporului romîn de sub fascism de către eroica Armată Sovietică, îmi permit să vă transmit dvs., mult stimate domnule ministru, cele mai bune urări pentru noi succese în munca dvs. și urări de bine dvs. personal.

Dr. LOTHAR BOLZ
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane

Din paginile presei străine

Ziariști vest-germani în U.R.S.S.

Recent în Germania occidentală s-a înapoiat dintr-o vizită în Uniunea Sovietică un grup de ziariști de la ziarele burgheze vest-germane. Ziarul austriac „Neue Tageszeitung" reproduce o serie de articole consacrate Uniunii Sovietice, publicate în presa vest-germană. Iată un pasaj caracteristic dintr-un articol intitulat: „Acasă nimeni nu ne va da crezare" semnat de H. Hadek-Steiner, colaborator al ziarului „Rheinisch-Westphälische Nahrichten":

„Nimeni nu ne va da crezare dacă vom spune ce am văzut la Moscova. Aici totul arată absolut altfel decît s-a scris în sute de cărți și ziare în ultimii 20 de ani. Moscova este un oraș de însemnătate mondială. La Moscova domnește o ordine exemplară. Pe străzile uriașe, automobilele circulă în opt șiruri cîte patru în fiecare direcție. Poți sta de vorbă liber cu oricine. Nimeni nu se teme de aceasta. Oamenii sovietici au bani și știu să-i cheltuiască. Pretutindeni în parcuri și pe străzi, în piețe și restaurante vezi oameni joviali. Rușii manifestă un interes uriaș pentru știință, cunoștințe, lectură. Bibliotecile publice sînt arhipline de cititori. Arhipline sînt de asemenea teatrele și sălile de concerte. Magazinul Universal de Stat din Moscova vinde zilnic cîte 400 de aparate de televiziune; este o mare cerere de autoturisme, mai ales de automobile „Pobeda". Iată-ne pe noi cetățeni din Germania occidentală la Moscova! Sîntem uluiți, examinăm totul cu atenție, cu oricine stăm de vorbă primim întotdeauna răspunsuri sincere și complecte. Ne gîndim însă cu teamă de înapoierea noastră în patrie, unde tot ce am văzut se cheamă „propagandă", iar noi vom fi numiți niște naivi care am căzut în mrejele rușilor".

Scrisoarea adresată de ministrul R. P. Ungare la Washington președintelui Statelor Unite

BUDAPESTA 27 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

Ministrul Republicii Populare Ungare la Washington a adresat o scrisoare președintelui Statelor Unite ale Americii în care sînt exprimate sentimentele sincere de simpatie ale președintelui Prezidiului Republicii Populare Ungare și ale poporului ungar cu prilejul catastrofei provocate în Statele Unite de recentele inundații.

Conferința Uniunii Interparlamentare

HELSINKI 27 (Agerpres). — TASS transmite:

În ședința din seara zilei de 26 august a celei de-a 44-a conferințe a Uniunii Interparlamentare a continuat discuția pe marginea raportului secretarului general.

Kennet Robinson, delegatul Angliei, și-a exprimat satisfacția în legătură cu participarea la conferință a delegației Uniunii Sovietice, ca un fapt care caracterizează destinderea încordării internaționale. Îmi pare rău, a spus în continuare vorbitorul, că delegația marii Chine, a parlamentului Republicii Populare Chineze, lipsește de la conferință: guvernul meu a recunoscut de șase ani Republica Populară Chineză și nu pot înțelege cum se poate contesta dreptul Republicii Populare Chineze de a participa la lucrările conferinței noastre dreptul de a fi membră a Uniunii noastre.

Delegatul Romîniei, Avram Bunaciu, și-a exprimat speranța că conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, care va avea loc în octombrie a.c., va adopta o hotărîre pozitivă în problemele internaționale importante. În continuare, el a subliniat că sistemul de securitate colectivă ar fi cea mai bună garanție a păcii în Europa și în întreaga lume.

A. Bunaciu și-a exprimat regretul că Republica Populară Romînă nu este pînă în prezent membră a Organizației Națiunilor Unite cu toate că ea are dreptul deplin la aceasta.

★

Li I-mîn, secretarul general al delegației grupului parlamentar popular chinez la cea de a 44-a conferință a Uniunii Interparlamentare a adresat la 27 august o scrisoare lordului Stansgate, președintele Uniunii Interparlamentare, pentru a fi difuzată tuturor membrilor Consiliului Uniunii și tuturor delegaților la cea de a 44-a conferință.

În scrisoare se spune printre altele:

Comitetul Executiv al Uniunii Interparlamentare a respins acum declarația grupului parlamentar al Republicii Populare Chineze cu privire la intrarea sa în Uniunea Interparlamentară, lipsind prin aceasta delegația chineză de posibilitatea de a participa la conferință după cum s-a prevăzut, datorită obiecțiunilor încăpățînate ale cîtorva membri ai Comitetului Executiv reprezentînd Statele Unite și alte țări. Acest lucru înseamnă că grupul parlamentar al Republicii Populare Chineze este împiedicat să participe la Uniunea Interparlamentară.

Uniunea Sovietică este vizitată de un număr din ce în ce mai mare de turiști străini. In clișeul nostru, turiști din ambele părți ale Germaniei pe străzile Moscovei. In prezent un mare grup de turiști francezi se află în drum spre U.R.S.S.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.55.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52